

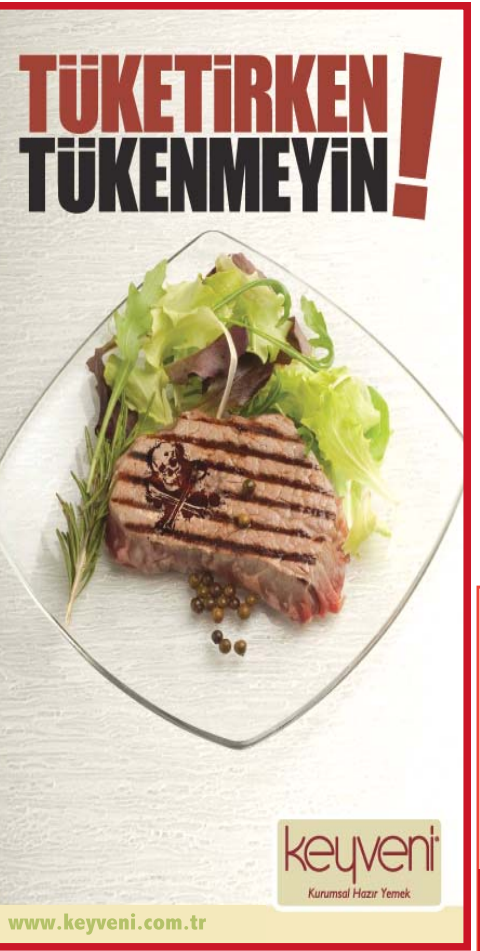
Belediye Kavaklığı satıldı

Mülkiyeti Divriği Belediyesi'ne ait olan Ali Metin Ziraat Bahçesi'nde bulunan 25 bin kavak satıldı. 3 kez ihaleye çıkan ancak ihale ilanındaki usul eksiklerinden dolayı iptal edilen Belediye Kavaklığı 362 bin 400 (milyar) liraya Ablaklar Firmasına satıldı. 360 bin lira muammen bedelle ihaleye çıkan kavaklık 2 bin 400 lira artışla Mardin'lilerin sahip olduğu Ablaklar Şirketine satıldı. İhaleye 4 firma başvuruda bulundu ancak 1 firma ihaleye teklif verdi. Belediye Encümen Salonu'nda yapılan ihalede 25 bin kavak 362 bin 400 lirayla satıldı.

Öğretmenden mektup var

Nuri Demirağ'ın ilk pilotlarından, Divriği Atatürk İlkokulu'nda 1960 yılında öğretmen olan Alaeddin Çulcuoğlu 50 yıl sonra öğrencileriyle Divriği'deki okullarında buluştular. Okul öğretmeni Alaeddin Çulcuoğlu ve, öğrencisi İhsan Çalapverdi bu buluşmanın ardından öğrencilere hitaben birer mektup yazarak bu buluşmanın önemine vurgu yaptılar. Divriğili Türk Halk Mızıği Sanatçısı, Yıldız Yurtsever de 1960 yılında Divriği Atatürk İlkokulu'ndan mezun olmuştu. Devamı: Sayf: 9'da

İADE ADRESİ
Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İstanbul AVPİM PP.303

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 EYLÜL 2010 ● YIL: 5 SAYI: 49 ● www.divrigi.com.tr

Yap boz tahtası gibi

Divriği Şahin Şah (Kale) Camisi'nde yanlış restorasyon yapıldığı ortaya çıktı. Camide yeniden restorasyon başladı. Anadolu Selçuklu Mimarisi'nin bugüne kalan tek eseri olarak bilinen Şahinşah Camisi'nin orijinal halinden geriye birşey kalmadı. Caminin bin yıllık iç sıvaları, tavan örtüsü, duvarları

söküldü atıldı. Bunun yerine, demir, çimento, kum, çakıl, kireç, plastik boya kullanılarak yeni bir cami inşaa edildi. Tavan örtüsüne beton kolonlar atıldı. Sanat Tarihçileri ve mimarlar eseri bu hale getiren kişiler ve kurumlar hakkında soruşturma başlatılması görüşünü savunuyorlar

BETON KOLON ATMISLAR

Divriği Şahinşah (Kale) Camii'ni kurtarmak amacıyla Sivas Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'na Cukurova Üniversitesi Öğretim Üyesi Yar. Doç. Dr. Mustafa Yeğin restorasyon projesi sundu. Bu proje Sivas Vakıflar Bölge Müdürlüğü'ne iletilti. Sivas Vakıflar Bölge Müdürlüğü 2007 de bir ihale açtı. Eserin restorasyonunu 698.000 TL keşif bedelle Umut Yapı kazandı. Umut Yapı ihaleyi bir taşeron firmaya devretti. Proje Uygulaması sırasında iç mekana kurulan demir iskele yardımıyla orijinal sıvalar kazınarak tümüyle yok edildi.Yerine çimento ve alçıyla yeni sıva yapıldı,

duvarlar plastik boyayla boyandı, çatı sisteminden çıkan herşey uçurumdan Çaltı Çayı'na atıldı. Eserin üzerine fazladan duvar örülerek beton kolonlar atıldı, üçgen alımlıklı bir çatı oluşturuldu ve bu çatı kurşunla kaplandı.

ORGANİZE İŞLER GİBİ

Bilimadamlarının ve sanat tarihçilerinin bütün uyarılarına rağmen Divriği Şahinşah Cami kurtarılamadı. Eserin müellif mimarı Mustafa Yeğin, in Kayseri Koruma Kuruluna sunduğu Kale Camii Restorasyon projesi inandırıcı bulunmayarak geri iade edildi. Yeğin'in bu projesi Sivas Koruma Kurulunca kabul edildi. Yeğin, restorasyon süreci boyunca eserin kontrolünün başında durmadı.

ORTAK AKIL ORTAK ÇALIŞMA

YAHYA KEMAL BAYAR

BUNDAN birkaç ay önceydi. ÇEKÜL Vakfı Başkanı Profesör Doktor Metin Sözen'i ziyaret ettim. Divriği'nin tarihsel mirası ile ilgili kendisinden görüş alma düşüncemi ilettim. Sağolsun konuğu olmasına rağmen beni hiç beklemeden kabul etti. Söz konusu Divriği olunca akan sular durur mealinde bir de lütufta bulundu. Divriği ile ilgili epey sohbet ettik. Divriğililerin tarihsel miraslarına yeteri kadar sahip çıkmadıklarını, Divriği'nin önemini karşılıklı konuştuk. Hocanın Divriğililere buruk bir kırılganlığı hissettim. Belli ki onu üzen bazı tatsızlıklar olmuş. Herşeye rağmen hocanın Divriği'ye karşı sevgisi ve çabası görmezden gelinemeyecek kadar ortada. Epey konuştuk. Divriğililer iyi organize olursa, tarihlerine iyi sahip çıkarsa, tarihsel miraslarını layıkıyla korurlarsa önemli bir turizm merkezi olabileceğini söyledi. Divriği için yaptıklarını ve yapmak istediklerini gözleri ışıldayarak anlattı. Metin Beyin misafiri Tarihi Kentler Birliği üyesi eski bir belediye başkanı bizi uzun süre dinledikten sonra, **ilk seçtiğim günlerdi, sokakların kaldırım taşlarını değiştirmeyi, eski konakların yıkılarak yerine yenilerinin yapılmasını planlıyordum. Çünkü eski görüntü gözüme iyi görünmüyordu. Birgün ÇEKÜL Vakfı'ndan haberdar oldum. Bana görev yaptığım ilçenin tarihsel dokusunun önemi üzerine bilgiler verdiler. Tarihsel dokunun, sokakların, konakların aslına uygun korunmasının ciddiyetini o zaman kavradım** dedi. Konuşan Safranbolu'nun eski belediye başkanlarındandı. Metin Sözen Divriği Darüşifası'nın UNESCO Dünya Miras listesinin başında olduğunu hatırlatarak, **Divriği Konakları'nın, Kale'nin, Kalecamisi'nin, Çarşı'nın, Sokaklarının, Hamamlarının, Hanlarının tarihsel değeri gerektiği gibi korunup tanıtıldığında Divriği'nin turizm merkezi olacağını söyledi.** Divriği'nin yerel yöneticileri bunlardan haberdar mı bundan emin değilim demeyi de sözlerine ekledi. Hocanın bu sözlerinden sonra, Divriği'nin tarihsel birikimi ve tanıtımı konusunda yeterli bilgi ve beceriye sahip olmadığımızı anladım. Yerel yöneticilerimiz, ÇEKÜL gibi Divriği aşığı bir kurumla, derneklerimizle, yazarlarımızla, sanatçılarımızla, iş adamlarımızla, aydınlarımızla, edebiyatçılarımızla, Divriği'nin daha iyi tanıtılması ve kalkınması için toplantılar yapamaz mı? Yine bu kurumlarımız yerel yöneticilere tavsiyelerde bulunamaz mı? Ortak projelere imza atamazlar mı? Hosgörü ve ortak akılla biraraya gelerek hep birlikte Divriği'nin talihini değiştirebiliriz. Yeter ki bunu isteyelim. Divriği'nin hemen başucunda Eğin var. Divriği kadar tarihsel mirasa sahip olamayan bu ilçenin turizm potansiyeli nasıl yaratılmış. Gidip görmek bizim için öğretici olabilir.

Yazarlar...

	Erdoğan ÇINAR 3'de
	Müslüm DOĞAN 10'da
	Beyzade ÖZKAHRAMAN 5'de
	Nilüfer MURATOĞLU 4'de
	Mustafa TARAKÇI 2'de
	Muharrem YAĞBASAN 12'de
	İsmail ÇINAR 5'de
	Esat KORKMAZ 6'da
	Sadık ÇELİK 11'de
	Orhan MURSAL 2'de
	İsmail ASIL 8'de
	Ataner YILDIRIM 8'de

İç Sayfalar

	Timisi Köyü 2'DE
	Dizi yazı 4'DE
	Mahmut Erdal 5'DE
	Kültür Sanat 6'DA
	Dersim Katliamı 8'DE
	Öğretmen Mektubu 9'DA
	Ankara DKD 10'DA
	Arı Korkusu 11'DE
	Solun Camisi 12'DE

Başbakan söz verdi

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 24 Ağustos tarihinde Divriği'yi ziyaret etti. Erdoğan'ı Divriği'de kalabalık bir AKP'li grup karşıladı

Divriği HAYIR dedi

12 Eylül'de yapılan Referandumda Divriği genelinde %68 Divriği içinde ise %57 HAYIR oyu çıktı. Divriği Genel toplam seçmen sayısı, 13.147. Oy kullanan seçmen 11.251, Geçerli oy 11.131, geçersiz oy 120, EVET 3272, HAYIR 7859. Divriği içi; Toplam seçmen sayısı 7957, Kullanılan oy 6503, geçerli oy 6421, geçersiz oy 82, EVET 2709 HAYIR 3712

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müflavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teflvik Takibi •TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları •Tercüme
- Teminat Çözümleri •Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

tarakci.mustafa@gmail.com

Kem Söz Sahibini Bağlar

Hepinizin bildiği gibi nüfuz yapısı itibarıyla Türkiye pek çok devlette olduğu gibi homojen bir yapıya sahip değil. Bu gayet doğal. Daha öncesi de var ama 1071 yılından itibaren Anadolu'ya yerleşmeye başlamışız. Bizden önce bu topraklarda aşiret şeklinde, soy, boy şeklinde hayatına devam eden insanlar vardı. Biz onları kılıçtan geçirmedik. Dillerine, dinlerine müdahale etmedik. Önce Selçuklu Beyliklerinin, sonra Osmanlıların hâkimiyeti altına girdiler. Bugün Anadolu'da çeşitli soy, boydan gelmiş, faklı etnik kimlikli pek çok insanımız var. Bunlar 2002'ye kadar çoğunlukla Türk Milleti'nin bir ferdi olarak, Türk vatandaşı olarak kendilerini bildiler ve geçmişlerini pek araştırmak, başka bir söylemle, soy ağacı derdine düşüp geçmişi didikleme istemediler. Büyük Önder Atatürk'te bu konuda en büyük rehberimiz olmuştur. Konuşmalarında ne Türk, ne Kürt, ne Çerkez, ne Laz ayrımı yapmıyordu. Tek tanımlı Türk Milleti idi. Türk üst kimlikli. Türkiye Cumhuriyetine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk'tü. Nutuklarında da hep Türk Milletine vurgu yapıyordu:

-Türk Milleti çalışkandır,
-Türk Milleti zekidir,
Türk Milleti birlik ve beraberlik içinde tüm güçlükleri yenmesini bilmiştir. Bu güzel birlik ve beraberlik çağrılarını dururken 2002'den bu yana Sayın Başbakan Türk Milletini oluşturan bütün alt kimlikleri, soyları, ırkları birer birer sayar oldu.

Kürt kardeşlerim, Çerkez kardeşlerim, Laz kardeşlerim, Tatar kardeşlerim vs. Sonra mezhepleri ayrı ayrı canlandırdı: Sünni, Alevi-Bektaşî, Şafî, Hristiyan Katolik, Ortodoks, Protestan... Bu ayrıştırıcı, bu bölücü, ayrı ayrı etnik ve dini kimlikleri ortaya çıkarıcı tutumu anlamak mümkün değil! Bizim birlik ve beraberliğe ihtiyacımız var. Bizim, el ele gönül gönüle her güçlüğü birlikte göğüslemeye ihtiyacımız var! Son olarak, anayasa değişikliği ile ilgili olarak yapılacak halkoylaması kampanyasında, durup dururken, "Boy" tartışmasını "soy" tartışmasına taşıdı. Tamam kelimeler birbirine benziyor, üçer harfli de biri espi ağırlıklı olarak , kişisel fiziki bir durumu kastediyor; uzun boy, orta boy, kısa boy en sonunda, en fazla boyun kadar konuş dersin.

Soy, ap ayrı bir şey!
Herkesin soyu onun şerefi, gururu, onuru, haysiyeti. Sen nasıl olur da soy yarışına girschin?
Senin soyun Sayın Kılıçtaoğlu'nun soyundan ne kadar üstün olabilir? Bunu nasıl dilendirebilirsin?
O, hasbel kader Kürt kökenli ve alevi inancına mensup olarak dünyaya gelmiş. Kimliği ile banışık. Herkes gibi o da Türk Milletinin bir ferdi, Türk vatandaşı...
Sen tutup, ben Türküm, Sünni mezhebine mensubum; birinci sınıf Türk Vatandaşımı mı demeye getiriyorsun?
Bu konulara keşke girilmeseydi. Umuyor ve diliyorum, Kılıçtaoğlu bu konunun daha fazla üstüne gitmeyerek, konuyu kamuoyunun taktirine bırakacak.
Zira, kem söz sahibini bağlar.

KONGRE İLANLARINIZ YAYIMLANIR

Köy Derneklerinin ve kooperatiflerin kongre ilanları alınır, yayımlanır.

Divriği Gazetesi

İrtibat: 0212. 458 82 16

AĞAÇ MAMÜLLERİ

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAM
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

Divriği CHP İlçe Örgütü 25 Temmuz'da bir şenlik düzenledi. Bir ilçe örgütü için güzel bir faaliyetir bu girişim. Elbette bir parti üyeleriyle ve seçmenleriyle bu gibi ortak faaliyetleri yapmalı. Partinin seçmenleriyle ve doğal tabanıyla yanyana gelmesi bizleri fazlasıyla menmun eder. Bir CHP'li olarak böyle düşünüyorum.

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök bu şenlikte bir konuşma yaptı. Doğrusunu söylemek gerekirse belediye başkanının konuşması Divriğilileri bütünleştirmekten çok bölmeye ve kamplaştırmaya daha yatkın bir konuşmaydı. Hoş bir konuşma değildi. O konuşma o makama yakışmadı. Belediye Başkanı'nın konuşması sağa sola sataşmak ve karalamak yerine, birlik bütünlük ve dostluk üzerine yapılmış olsaydı daha sık olurdu. Bu benim naçizane düşüncem. Demek ki kendisi o konuşmayı uygun görmüş konuşmuş, ne diyebiliriz.

Belediye Başkanı Hakan Gök o şenlikte neler söyledi hatırlatmakta fayda var. Belediye Başkanı Hakan Gök'ün o konuşması yerel gazetelerde de yayımlandı zaten. Bizim o konuşmaya ekleyeceğimiz hiçbir şey olamaz.

1. 2009 Yerel Seçimlerinde bir kısım CHP'liler ÖDP'ye çalıştı, bunlar CHP düşmanlarıdır.
2. Divriği'nin içme suyunu getirmemize engel olanlar var.

Bunları biliyoruz, bunlar Divriği Düşmanlarıdır.
3. Bizi çekemeyenler var, partimize düşmanca davrananlar var.
4. Şahsi çıkarları için uğraşan çıkar şebekeleri var, dedi.
Konuşmanın özeti bu. Gördüğünüz gibi eleştirinin üslubu konuşan için de eleştirinin muhattabı için de son derece yakışsız. Başkanın konuşması bu mealde sürdü gitti. Divriğideki yerel gazeteler de bu konuşmayı yayımladı. Bu kamplaştırıcı konuşmanın muhattapları kimlerdi acaba. Sayın başkan bu kadar kesin konuştuğu bilgilerin muhattaplarını da açıklasaydı daha iyi olmaz mıydı. CHP'li olup da CHP düşmanlığı yapan kimlerdi? Divriği'nin su sorununun çözülmesine engel olan kimlerdi? Başkan çekemeyenler kimlerdi? Şahsi çıkarı için oluşan şebekeler kimlerdi? Konuşmanın diğer bir talihsizliği de şu? Başkan CHP'lileri ve solun diğer bileşenlerini işaret ederek eleştirilerini sürdürüyor. Sanki CHP'lilerin bir kısmı ve solun bir kısmı Divriği Belediyesi'ni CHP'nin kazanmasından rahatsız olan CHP'li olurmu? Bu nasıl bir yaklaşımdır. Bir belediye başkanı böyle bir kanaatle partililerine bakabilirmi? 29 Mart Yerel seçimlerini

kazanmak için bütün CHP'liler ve CHP dostları canla başla çalışmışlardır. Bugün geriye dönüp siz sahte CHP'lisiniz, siz CHP düşmanısınız sözü kime fayda sağlar. Divriği'nin su sorununun çözümü hazırmış da bazı CHP'liler engel çıkarıyormuş gibi bir hava yaymak ne demektir. İşaret ettiğiniz isimleri toplumun gözünden düşürmek için mi bu yola başvuruyorsunuz? Bu yaklaşımlar halkı birbirine düşman etmek değil midir? Bu tutumu sürdürenler Divriği'de huzur bırakmamışlardır. Aynı görüşün mensupları birbirlerine düşman haline gelmişlerdir. Birbuçuk yıllık belediye deneyimi ne yazık ki kötü geçmiştir. Solun ve sosyaldemokrasinin ilkeleri gözardı edilmiştir. Katılımcı belediyeçilik, insan merkezli yönetim anlayışı savsaklanmıştır.
1- Su sorunu gelince, Divriği Belediye Başkanı Belediye Meclisi'nden su konusunda tam yetki almıştır. Suyun Divriği'ye gelmesine kim engel olmuştur. Bu konuda herhangi bir kurum veya kişi tarafından bir engelin çıkarıldığı belgesi varmıdır. Varsa

YOLCULUKLAR

www.hidircam.com
hidircam@gmail.com

HIDIR ÇAM

Yazarımız Hıdır Çam Ekim Ayından itibaren yazılarına bu köşeden devam edecektir.

Divriği Düşmanı Kim?

ORHAN MURSAL

bu bilgi kamuoyuna açıklanmalıdır. Hiç kimse zan altında bırakılmamalıdır. 2 - Başkan her konuşmasında hizmette ayrımcılık yapmadığını söylemektedir. Kale Mahallesi'ndeki yolların Kilit Taşıyla döşenmesi sürecinde Benim kapımın önündeki cadde yapılırken kapımın önu atlanarak hizmette ayrımcılık yapıldığı ayan beyan ortaya çıkmıştır. İsteye gidip bu durumu yerinde görebilir. Başkan ve onun etrafındaki arkadaşları yıllarca sola ve CHP'ye gönül verenleri bir bir dışlamıştır. Bunun yerine fikri olarak bizlere yakın olmayanlara daha fazla yaklaşım gösterilmiştir.

Timisi Köyü Bayramda buluştu

Timisi (Bayırüstü) Köylüleri dernek binasında bayramlaştılar

Timisi Köyü Derneği bayramın 3'üncü günü Soğanlı'da bulunan dernek binalarında bayramlaştılar. Dernek Başkanı Sadık Aydoğdu ve Yönetim Kurulu Üyeleri köylülerini kapıda karşıladılar. İstanbul'un çeşitli semtlerinden dernek binasına gelen

Timisi Köylüleri sıcak bir ortamda bayramlaşmanın sevincini yaşadılar. Gelen misafirlere bayram şekeri ve Malatya'dan getirilen Arapgir Üzümleri ikram edildi. Dernek Başkanı Sadık Aydoğdu dernek üyelerine hitaben bir konuşma yaptı.

BİZİM NEYİMİZ EKSİK

Bayramınız HAYIR'lı olsun. Yarın referandum var. Bu referandum bizim için bayram kadar önemli. Yarın hepimiz sandık başına gitmeyi asla ihmal etmeyelim. Bugünden sonra üzerimize ne düşüyorsa yapmalıyız. AKP iktidarı Alevileri görmezden geliyor. Kendi inançlarını, kendi yandaşlarını en küçük ayrıntısıyla düşünürken Alevilerin en temel hakları, inançları kişilikleri yok ediliyor. Yüzyıllardır Aleviler katledildi, öldürüldü, dağbaşlarında dere içlerinde saklanmak zorunda bırakıldılar. Daha dün Başbakan Tayyip Erdoğan Çorum Mitingi'ndi, Ebusuud Efendi ve İskilipli Atif Hoca'yı andı. Onlara methiyeler dizdi. O Ebusuud Efendi dedikleri kişi yıllar önce Aleviler hakkında şöyle demiş? Bunların kestikleri, pişirdikleri yenmez, haramdır. Bunlar doğarken piç doğarlar. Bunlar gavurlardan daha kötüdürler. Alevilerle yapılan savaşta ölenler şehitler. Bunların yaşadığı toprakları işgal etmek ele geçirmek caizdir. Malları helaldir. İşte Başbakan Edoğan'ın övdüğü şahsiyet budur. Böyle bir Türkiye tablosuyla karşı karşıyayız. Bizlerin çok çalışması gerekir.

Sadık Aydoğdu
Timisi Köyü Der. BŞK

YILDIZ ELEKTRİK
SANAYİİ ve TİCARET

VI - KO
SIEMENS
Lightson
SIMGE
Unal
TYD MAKEL
PLILIPS
Audio
Netelsan

İnşaat
Arıza
Dekoratif Aydınlatma
Fabrika
Atölye
Elektrik Malzemeleri
Toptan ve Perakende
Satışı
Her Marka TV
Kumandası Bulunur
PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ

Fevzi YILDIZ
Elektrik Teknisyeni

Soğanlı Mah. Çavuşpaşa Cd.
No: 62/1 Bahçelievler - İST
Tel : (0212) 555 99 63
word karta 1 - 12 arası Taksit İmkânı

GÜLEÇ
ORMAN ÜRÜNLERİ SAN.TİC.LTD.ŞTİ.

Yusuf GÜLEÇ
0532 484 49 48

Ziya Gökalp Mah. Keresteciler Sitesi 21. Blok No : 13 İkitelli / İSTANBUL
TEL : 0 212 670 02 80 - 670 48 40 FAX : 0212 670 48 39
yusuf@gulec-orman.com

ABONE KAMPANYASI

Divriği Gazetesi yayın hayatında 4'üncü yılını bitirdi. Yayıncılık deneyimi bakımından ilk yıllara göre şimdi daha deneyimliyiz. Divriği Gazetesi her gün daha fazla okura ulaşıyor, daha önemli haberlere imza atıyor. Her abonemizden, her okurumuzdan isteklerimiz var. Daha güzel bir gazete için her abonemiz, bize 2 abone önerebilir mi. Bu kampanyaya destek bekliyoruz okurlarımızdan. Bizlere yardımcı olun. Divriği Gazetesi büyük zorluklarla ve fedakarlıklarla çıkmaktadır. Divriği Gazetesi sadece okurlarının ve reklam gelirleriyle yayıncılık yapmaktadır. Başka herhangi bir gelir kaynağı yoktur. Divriği Gazetesi gücünü okurlarından almaktadır. Gazete ancak sizlerin özverileriyle yaşıyor. Abone ücretlerini asla aksatmayan okurlarımız olduğu gibi yıllardır, aylardır abonelik ücretlerini ödemeyen okurlarımız da vardır. Okurlarımıza küçük gibi görünen abonelik ücretleri bizim için hayati önemdedir.

Abone ücretleri ödemelerinizi önemsemenizi rica ediyoruz.

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

Birsan Bayar Uygun Adına
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Şube Kodu: 064
Hesap Numarası: 62067655
IBAN: TR500006701000000062067655
Tel: 0212 458 82 16. 0532. 302 46 53

Kale Cami Yeni Cami oldu

Divriği Kale Camisi'nin Restorasyon hatasına kurban gittiği NTV Tarih Dergisine konu oldu. Tarihçi Yazar Hayri F. Yılmaz Anadolu'daki en eski Mengücek eseri olan Şahinşah Camisi'nin yanlış restorasyonla 2008 yapımı betonarme bir camiye çevrildiğini söyledi. Kale Camisi bugün yeniden restorasyona tabi tutuldu.

YENİ CAMİ OLDU

Çukurova Üniversitesi Öğretim Üyesi Mustafa Yeğin'in hazırladığı restorasyon projesiyle onarılan Divriği Şahinşah Camisi adeta betonarme bir binaya dönüştürüldü. 1155 yılında yapılan Şahinşah Camisi'nin bin yıllık orijinal sivaları ve üst örtüsü sökülüp atıldı. Üzerine kurşun çatı inşa edildi. İç mekanı beton alçı ve Plastik boyalarla

yenilendi.

BETONARME CAMİ
Divriği Şahinşah Camisi'nin çatısının yanlış restore edildiği ortaya çıktı. Camide yeniden bir çalışma başladı. Düz tavan örtüsü sökülerek çatı ilave edilen cami su almaya başladı. Sanat Tarihçilerin ve restorasyon uzmanlarının hiç bir

görüşüne başvurulmadan yapılan olumsuz çalışmalar üzerinden iki yıl geçmeden bir bir ortaya çıktı. **NE OLMALIYDI**
Bilimadamlarının görüşüne göre Divriği Şahinşah Camisi'nde yapılması gerekenler yapılmadı, yapılmaması gerekenler yapıldı. Tarihsel önemi tartışılmaz olan bu gibi eserlerin restorasyon projesi alanında uzman ve otorite sahibi Restoratör Mimar

diplomasına haiz olan kişiler tarafından yapılması gerekir. Mustafa Yeğin'in görev yaptığı Çukurova Üniversitesi'nde restorasyon bölümü bulunmadığı gibi Yeğin'in Restoratör Mimar olmadığı da ortadadır. Doğru bir röleve hazırlanarak, eserin özgün durumuna zarar verilmeden, tehlike arzeden müdahale edilerek güçlendirilmeliydi. 850 yıllık tarihsel miras çarçur edilmemeliydi.

Tuvaletler pislik içerisinde

Divriği Otobüs Garajı'nda bulunan tuvaletlere pislikten girilmiyor. İstanbul ve Ankara'yla Divriği'yi buluşturan bu otagarda yolculuk öncesi tuvalet ihtiyacını gidermek isteyen yolcular mağdur oluyorlar. Hiçbir görevlinin bulunmadığı pis tuvaletlere giremeyen yolcular تنها buldukları yerlere tuvaletlerini yapmak zorunda kalıyorlar.

Sorumlular bu pislikten utansınlar

Bu tuvaletlere girmek yüz kararı. Bu tuvaletler Divriği Belediyesi'nin yüzkarası. Bu tuvaletler hepimize yüzkarası. Elimi yüzümü yıkayamadım, tuvalete giremedim. Her yer pislik içerisinde. Kim buranın sorumlusu. Belediye mi? Yoksa yazıhaneler mi? Ben şu anda oy kullanmak için İstanbul'a gidiyorum. Oy veriyoruz, seçtiklerimiz göreve geliyor yaptıkları ortada. Böylemi çalışıyorlar. Geldikleri görevi layıkıyla yapsınlar ki birdaha oy istemeye yüzleri olsun. Varsayalım ki bu tuvaletler belediyeye ait değil. O zaman da şunu sormak istiyorum? Kim bu tuvaletlere kötü bakıyorsa eğer, belediye onları denetlesin, temiz hale getirsin. Paramızla yolculuk ediyorsak, temiz ve insani bir muamele görme hakkımız olmalı. Belediye başkanı ve belediye görevlileri gelsin buraları görsünler, insanları dinlesinler. Ne rahat oturacağımız bir bekleme salonu var, ne de güzel bir çevre düzeni. Sorumluları kınıyorum.

Satı Yılmaz

Başkan gelsin bu tuvaleti kullansın

Bu tuvaletleri hiç güzel görmedim. Her zaman pislik içerisinde. Eğer mecbur kalmasan asla yaklaşmam. Biraz sonra otobüse bineceğim haliyle gitmek durumunda kalıyorum. Elimi bile yıkayamadım. Ben bu belediyeyi kınıyorum. Bu tuvaletleri pırl pırl yeniden yapmak çok mu zor sanki. Koca belediye 4 tane tuvalet yapıp içerisine bir de görevli koymayı beceremiyormu acaba. Divriği tarihi bir ilçe. Buralara dünyanın her tarafından turistler geliyor. Belgeseller, haberler yazılıyor. Gördükleri güzellikleri de kötülükleri de memleketlerinde anlatıyorlar. Otagarlar şehrin en gözebatan yeridir. Temizlik de, medeniyet de önce burada göze çarpar. Oysa burası adeta bir hurdalık gibi. Şuraya güzel bir bekleme salonu yapılamaz mı acaba. Şu tahta merdivene bakın. Güya yoldan buraya bağlantıyı sağlıyor. oysa bir tuzaktan farksız. Buradan inerken düşüp sakat olmak çok kolay.

Sefer Kater-Birestik Köylü

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

ERDOĞAN ÇINAR

erdcinar@yahoo.com

Kırısoçheri'den Koçgiri'ye 1200 Yıllık Konfederasyon

325 yılında İznik'te toplanan Ekenim Hristiyan konsilinde Hristiyanlığın Roma İmparatorluğunun resmi dini olarak kabul edilip Anadolu'nun kadim inanışlarının yasaklanması ile birlikte Anadolu'da sosyal hayatı düzenleyen, iç barışı ve huzuru sağlayan ruhani yapılar ve sosyal kurumlar yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kaldılar.

Ve doğal olarak Anadolu'nun kadim halkı kutsal saydıkları kurumlar önderliğinde İznik Konsil kararları ile dayatılan yeni dine karşı direniş başlattılar. Hristiyan Kilisesi halkın bu haklı direnişini çok kanlı bir biçimde bastırdı. Halk ağır şiddete maruz kaldı, zorunlu göçe tabii tutuldu, soykırıma varan insanlık dışı eylemlerle yok edilmenin eşiğine geldi. Anadolu'nun kadim halkı devletin gücünü arkasına almış olan Hristiyanlara karşı açık bir biçimde muhalefet etmenin kendilerini çok hızlı bir yok oluşa sürüklediğini çok geçmeden fark ettiler. Varlıklarını korumak için açık muhalefeti terk ederek, yeni bir savunma stratejisi geliştirdiler. Anadolu'da Hristiyan olmayanlara yaşam hakkı verilmeyordu. Onlar da takiiye yaptılar, Hristiyanlar gibi göründüler. Daha da ileri giderek - Tıpkı bugün Alevilerin asıl Müslümanlar bizleriz demeleri gibi - dışarıya karşı asıl Hristiyanların kendileri olduklarını dahi iddia ettiler. Anadolu halkı gerçek Hristiyanlar bizleriz dediler ama sudan bahanelerle;

-Kiliseyi, kilisenin dogmalarını, kurumları, kilise hiyerarşisini ve ruhban sınıfının otoritesini reddettiler.
-Hristiyan azizlerine, kutsal ekmeğe ve ikonlara yapılan kutsal ibadete şiddetle karşı çıktılar.
-Hz. İsa'nın düpedüz bir insan olduğunu, onun babasının dünyanın yaratıcısı olamayacağını savundular .
-Asla kiliseye gitmediler, ibadetlerini inatla 'proseuchai' denilen evlerde (dua evi/cem evi) yaptılar.
Bugün hala güncelliğini koruyan Alevilere yönelik o ünlü ve iğrenç 'mum söndü' iftirası da ilk defa bu dönemde Hristiyan kilisesinin vaazlarında görülmeye başlandı.

"Kız kardeşleri, kayıvalıdeleri veya görümceleriyle kirlenmiş olanlara, ziyafet için toplanıp içki içtikten sonra ışıkları kapayan ve akrabalığa, yaşa ve cinsiyete bakmadan âlem yapanlara lanet olsun". Anadolu halkının gerçekten Hristiyan olmadan, kendisine Hristiyan süsü vermesi Hristiyan kilisesini tatmin etmedi. Katliamlar devam etti.

Gün geldi bıçak kemiğe dayandı. Miladi 836 yılında Carbeas adında bir kahraman çıktı ortaya. Eskişehir civarında Amorium kalesinin komutanıydı. Hristiyanlar babasını katletmişlerdi. Beş bin kişilik orduğunu aldı Arguvan'a geldi orada bir şehir inşa etti. Daha sonra merkezini Divriği'ye taşıdı. Bizans'ın ve Ortodoks kilisesinin baskısından bunalmış halk onun etrafında toplandı. Carbeas'a en büyük katilim Kuzey Batı Dersim'den, Balu (Bugünkü Palu ve civarı) diyarından geldi. Kuzey Batı Dersim bölgesinde aşiretler o çağda genel olarak **'Balaki'** aşiretleri olarak adlandırılıyorlardı. Bu nedenle bir konfederasyon halinde Carbeas'ın etrafında toplanan bu aşiretler Araplar **'Bayalika'** adını verdiler. Onlar ise kendilerini Palu'lu anlamına gelen bir sözcükle tanımladılar **'Paluikiyan'** Carbeas'ın çevresinde toplanan 'Paluikiyan'lar, Darda, zorda kaldıklarında dışarıya karşı Hristiyan'mış gibi davranıyorlar ve aradaki ses benzerliğinin ardına sığınarak, Aziz Paul'e ve Paulikiyan kilisesine bağlı olduklarını söylüyorlardı. Batılı kaynaklarda 'Paulikiyan'lar olarak geçen bu konfederasyonun ne Hristiyan Paulikan kilisesi, ne de de bu kilisenin kurucusu Aziz Paul'le hiç ilişkileri olmadı - Bugün Ali adının ardına sığınan Alevilerin Hz. Ali ile bir ilişkilerinin olmadığı gibi.

Carbeas'ın liderliğinde toplanan bu konfederasyonu oluşturan başlıca aşiretler şunlardı. **Balukiyan, Sariyan, Seikiyan, Helilan, Gerniyan, Peyruziyan, Kuanhancıyan, Reşikiyan, Laçikiyan, Yevazkiyan, Mistikiyan, İbikiyan** Bu aşiretlerin büyük bir bölümü Kuzey Batı Dersim'den olmak üzere Anadolu'nun çeşitli bölgelerden gelerek Maciran'a (İmranlı), Divriği ve yakın coğrafyası) yerleştiler. Divriği'ni başkent yaptılar ve burada bir kale inşa ettiler. Carbeas etrafında toplanan kuvvetlerle Maciran'dan kalkarak Bizans içlerine uzanan çok sayıda akımlar düzenledi. Savunmasız, silahsız ve çaresiz halkı katletmeye kolaylığına alışmış Bizans orduları yerel halktan oluşmuş düzenli kuvvetler karşısında tutunamadılar. Büyük yenilgiler tattılar. Carbeas 863 yılında Ankara Savaşı'nda, bugün Hüseyingazi adı ile anılan tepenin sırtlarında Hakk'a yürüdü. Bedeni aynı yerde toprağa verildi. Carbeas'tan sonra topluluğun başına Chrysocheir (Kırısoçher) geçti. Kırısoçher büyük bir kahramandı. Bizans imparatoru III. Michael'i Samsat önlerinde çok ağır yenilgiye uğrattı. Bizans İmparatorluk ordusu bu yenilgi ile adeta dağıldı. Eskişehir önlerinde bir başka Bizans ordusunu daha yendi. Chrysocheir Dersim'den Ege Denizi'ne kadar bütün Doğu Roma topraklarının tartışmasız egemeni oldu. Anadolu'nun önemli şehirleri Ankara, İzmirt, İznik ve İzmir'i ele geçirdi. Kırısoçher 872 yılında bugünkü Seyitgazi İlçesinin yanı başındaki tepede Bizanslılarla yaptığı savaşta Hakk'a yürüdü.

Koçgiri'lilerin inşa ettikleri Divriği kalesi Bizans'a ve Hristiyan Kilisesi'ne karşı direnişini 873 yılına kadar sürdürdü. O yıl, Divriği merkezli büyük bir deprem oldu. Bunu fırsat sayan yakınlardaki bir Bizans Ordusu, kaleye saldırdı. Koçgiri'liler, depremin yaralarını sarmakla meşgullerdi. Savaşacak, karşı koyacak durumda değillerdi. Direnme güçleri yoktu Kaçabilenler kaçtılar. Tutsak edilenlerin büyük bir bölümü Ortodoks askerler tarafından kılıçtan geçirildiler. Çaltı Çayı günlerce kızıl kan aktı. Bizanslılar biz kısım Koçgiri'lyi de Balkanlara sürdüler, burada zorunlu iskana tabii tuttular. Kırısoçher'e bağlı konfederasyon onun zamanında ve ondan sonra onun adı ile anıldı; Kırısoçheri Konfederasyonu. Bu federasyonun adı Osmanlı kayıtlarına Koçkili, Koçkirlü olarak geçti.

Bu adlandırma zaman içinde evrile çevrile Koçgiri'ye dönüştü.. 'Koçgiri'lilerin kurduğu devletin başkenti Divriği idi. Bu devletin ruhani merkezi ise Karahöyük (Bugünkü Hacı Bektaş,) mabediydi. Bu dergahın bulunduğu bölge de konfederasyonunun bir parçasıydı ve konfederasyona adını veren efsanevi komutanın ismi ile anılıyordu: Kırısoçheri

On ikinci yüzyıldan sonra Türkçe bölgede hakim dil haline geldi. Kırısoçheri adı da Türkçeleşti Kırşehir oldu. Alevilerin destanlaştırarak toplumsal belleklerinin bir parçası haline getirdikleri Hüseyin Gazi ve Battal Gazi işte bu Koçgiri konfederasyonunun kurucusu ve komutanlarıdır. Onların gerçek isimleri Carbeas ve Chrysocheir'dir. Carbeas'ın Divriği (başkent) İmranlı, Zara, Refahiye ve Hafik'i içine alan bölgede kurduğu, Kırısoçher ile gücünün doruğuna erişen bu devlet; Aslında Koçgiri'lilerin kurduğu bir Alevi devletiydi.

Battalnameler Koçgiri'liler adını verdiğimiz Alevi konfederasyonunun Bizanslılar ile yaptıkları mücadeleyi anlatan halk destanlarıdır. Hristiyan kilisesine karşı kurulan konfederasyona en büyük desteğin Kuzey Batı Dersim'den gelmesinin bir sebebi vardı. Yedinci yüzyılda bu bölgede Silvanus adında bir mürit yaşadı. Silvanus bir ozandı ve ozanlık geleneğinin kurucusu yani piriydi. Onun yaşadığı yüzyılda İstanbul'da Bizans'ın imparatorluk makamında oturan IV. Konstantin'in (668-685) Orta Anadolu'da ortaya çıkan Hristiyanlık karşıtı bir isyanı bastırmak için geniş yetkilerle donattığı bir görevlisini Şebinkarahisar'a 'a gönderdi. Şebinkarahisar'dan Kuzey Batı Dersim'e geçen İmparatorluk görevlisi Silvanus'u tutukladı. Önce onu ikna ederek yolundan döndürmeye çalıştı. Silvanus tavrandan ve davasından ödün vermedi. Bunun üzerine Bizans görevlisi önceden meydana topladığı aralarında Silvanus'un müritlerinin de bulunduğu kalabalığa Silvanus'u taşlamalarını emretti. Silvanus'un müritleri bir kişi hariç pirlerini taşla tutmaktansa ölmeyi tercih ettiler. Silvanus'a ilk ve tek taşı öğrencisi ve evlatlığı attı. Bu hikaye resmi tarihin on altıncı yüzyılda taşımaya çalıştığı ancak bu yüzyılda yaşadığını bir türlü kanıtlamadığı Pir Sultan Abdal'ın gerçek yaşam öyküsüdür. Bu öykü 610 yılında Kuzey Batı Dersim'de hala onun adını taşıyan (Silvus Dağı) bir kutsal tepenin eteklerinde başladı ve 680 yılında Bedehton ovasının kuzeyinde hüzünlü bir şekilde son buldu.

Koçgiri üzerine yaptığım geniş araştırmayı belki de gereğinden fazla özetleyerek yukarıda vermeye çalıştım. Bu sunumu beni soru yağmuruna tutan Koçgiri'li dostları daha fazla bekletemek adına kitabın yayınlanmasını beklemeyen erkenden yaptım.

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-12

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divriğililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Bir arkadaş; bu yazdığınız simaları anlatırken neden ve kim için mücadele ettikleri konusunda fazla birşey yazmıyorsunuz dedi. Bir anlamda doğru bir eleştiri yaptı diyebiliriz. Ancak dizimizin başlığında da yazdığımız gibi, Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesinde Kaybettiğimiz Divriğililer yazısı zaten bu soruya bir cevap niteliğinde değilmi. Tabi daha fazla şey yazmak da mümkün elbette. Sizlerin de takdir edeceğinizi gibi bize ayrılan yerin sınırları belli. Bir sayfalık bir alana herşeyi sığdırmanın imkanı yok. Kimi yazıyorsak o şahsın kısa özgeçmişini, akrabalarını ve yaşadığı

ortamı yazmayı daha uygun görüyoruz. Bir de yazdığımız kişi hakkında herhangi bir siyasi analiz yaptığımızda bir yanılsa sebebiyet vereceğimiz endişesiyle bu alandan bilerek uzak duruyoruz. Solun değişik siyasi yapıları hakkında kalem oynatmamız doğru sayılmaz. Tam bir yıl oldu bu yazı dizimizi yayımlayalı. Yeteri kadar ilgi uyandırmadımı; bunun etkileri bizlere ulaşmıyormu; bunun endişesi içerisindeyim. Toplumsal özgürlük için, bağımsızlık için hayatını kaybeden arkadaşlarımız unutuluyormu yoksa? Benim de böyle endişelerim var. Ne dersiniz?

Katilini annesi yakalattı

Erol Doğan Divriği'nin Birestik (Arıkbaşı) Köyü'nden. Anne Telli ve Baba Aşur Doğan'ın 5 çocuğunun 4'üncüsü olarak 1961 yılında İstanbul Zeytinburnu'nda doğdu. Erol ilkokul yıllarından başlayarak çalışmaya başladı. Yaz tatillerinde ve okul çıkışlarından sonra Akşam Baskısı Gazeteleri sattı.Okuldaki, mahalledeki ve evdeki davranışları ve uyumu kendisini herkeसे sevdirmeye yetti. Öğretmeni ailesine, bu çocuk çok zeki, onunla ilgilenin, o tanınan bir isim olarak ülkesine ve halkına büyük hizmetler edecek dedi. Erol 21 Temmuz 1977 sabahı arkadaşlarıyla Florya, Menekşe'ye denize gitti. Akşam üzeri banliyö trenle Zeytinburnu'na döndüler. Tren istasyonunun arka tarafında Ülkücü arkadaşlarıyla içki içen Velican Oduncu Erol'a laf atarak sataşmaya başladı. Sen Koministmisin Erol dedi. Erol da haksızlıklara, sömürüye, baskıya, zulme, eşitsizliklere karşı çıkmak koministlikse evet ben Koministim dedi.(o yıllarda ülkücüler ve sağcılar CHP'ye oy verenlere bile Kominist derlerdi.Yine o yıllarda Kominist sözcüğü hertürlü sapık ve pis insanların ideolojisi gibi gösterilirdi sağcılar ve ülkücülerce) Bunun üzerine Velican Oduncu silahını çekerek Erol'un üzerine ateş etmeye başladı. Erol orada devrimci arkadaşlarının kollarında hayatını kaybetti. 22 Temmuz 1977 yılında TİKKO'nun düzenlediği çok kalabalık bir cenaze töreniyle Erol Doğan Eyüp Aile Mezarlığına defnedildi.

12 EYLÜL DEVAM EDİYOR

12 Eylül Faşist Darbesi'nin üzerinden tam 30 sene geçti. O gün yeni doğmuş çocuklar bugün 30 yaşındalar. O gün 15 yaşındaki çocuklar ise 45. Yani bugünkü Türkiye nüfusunun yarısından fazlası 12 Eylül'ü yaşamadan, anlayamadan yetiştikleri yoz ve çıkarıcı ilişkilerin şekliyle büyüdüler. O ortama göre şekillendiler. Yurt sevgisi ve insan sevgisi yerine bireyselliği ve çıkarıcılığı öğrendiler. Çünkü onlara bilerek öyle öğretildi. Demokrasi Mücadelesi, insan hakları mücadelesi, sömürüye ve baskıya karşı hak arayışları, insanca özgür ve adil yaşam mücadelesi en şiddetli cezalarla bastırıldı yıllarca. Düşünmeyen ve yorumlamayan bir kuşaklar yaratıldı. 12 Eylül öncesi 15 yaşlarındaki gençler ülkesindeki kötü uygulamalara, sömürüye, hak ihlallerine duyarlılık gösterirlerdi. Sömürüye, rüşvete, kötü çalışma koşullarına itiraz ederlerdi. Tam bağımsız, özgürlükçü bir Türkiye için mücadele ederlerdi. Oysa bugün aynı yaşlardaki gençler, hatta daha büyük yaştaki gençler bırakın ülkesinin çıkarlarını, kendisini bile ayakta tutacak onurlu bir yaşamı düşüncecek halde bile değiller. Bu da gösteriyorki, 12 Eylül amacına ulaşmış. 12 Eylül'ün sürdürücüleri ve o zihniyetin devamı olanlar istedikleri gibi bir toplum modeli yaratmışlar. Muktedirler bugünle kolay gelmediler elbette. Yüzbinlerce insanı işkenceden baskıdan geçirdiler. İdamlar ettiler, faili gizli(aslında açık) cinayetler işlediler. Türkiye'yi bir uçtan bir uca otoriter yöntemlerle kışla gibi yönettiler.

ŞEHRE GÖÇ

İstanbul 1950 yılından sonra Anadolu'dan akın akın göçe ev sahipliği yaptı. Aşur ve Telli Doğan çifti de 1955 yılında Divriği'nin Birestik Köyünden İstanbul Zeytinburnu Yenidoğan Mahallesi'ne göçtüler. Aşur Doğan bir çorap fabrikasında işe girdi. Hayat hızla akıp giderken Türkiye 1960 Darbesine doğru hızla yol alıyordu. Aşur Doğan 1961 yılına geldiğinde Birgül, Eyüp, Erdoğan ve Erol adında 4 çocuğu olmuştı. 1968 yılında da en küçük çocuğu Songül doğacaktı. Erol 1961 doğumlu olduğu için babası Erol'un yaşını bir yaş büyüterek abisi Erdoğan ile okula yolladı. Böylece, Eyüp, Erdoğan ve Erol kardeşler aynı okulda okudu. Zeytinburnu Nuripaşa İlkokulu'nda. Yine bu üç kardeş aile bütçesine katkıda bulunmak için okul çıkışından hemen sonra, o günlerde çok okunan Akşam Baskısı Gazetelerini (erken baskı gazeteleri) satarlardı mahallede, kahvede, sokakta, tren istasyonlarında. Erol ileriki yıllarda da kısa bir süre Tahtakale'de bir oyuncakçı dükkanında çalıştı. Çocuk denecek yaşta, çocuk oyuncakları satan bir dükkanında çalışırken maasından kesilmek suretiyle kendisine de çocuk oyuncakları alırdı. Eve götürür oynardı. Evin en küçüğü olmasının avantajı Erol'a sevgi ve şefkat olarak geri dönüyordu. Erol uyumlu ve zeki bir çocuk olarak büyüyordu. Okuldaki

EROL DOĞAN

dersleri oldukça iyiydi. Ortaokula geldiği zaman Tarih Öğretmeni Erol'un ailesini çağırması oğlunuz çok zeki, onunla ilgilenin, ileride Erol adından söz ettirecek bir adam olacak demişti. Öğretmenin bu sözü Erol'un ailesini fazlasıyla gururlandırmıştı.

FİLİNTA DELİKANLI EROL DOĞAN

12 Mart Darbesi çok otoriter bir darbe oldu. Fakat devrimci hareket ve siyasal ortamın hızla büyümesi solu hatırı sayılır bir noktaya taşıdı. Erol orta okul sıralarında devrimci fikirlerle tanıştı. Türkiye'nin her tarafı, mahalleler, sokaklar sağın ve solun hakimiyetine ayrılmıştı. Erol'un yaşadığı Zeytinburnu Yenidoğan Mahallesi tamamiyle Ülkücülerin ve sağcılarının hakimiyetindeydi. Bitişik mahalle Beş Telsizler Mahallesi ise solcuların, Devrimcilerin hakimiyetindeydi. Doğan Ailesi sülalece CHP'li bir aile sayılırdı. Her seçimde bu aileden CHP'ye oy çıkardı. Karaoğlu Efsanesi Yenidoğan Mahallesinde fazla karşılık görmüyordu ama Doğan Ailesi de kapalı bir kutu gibi soldan vazgeçmeden yaşayıp gidiyordu. Erol Alevi ve sol bir aileye mensup büyüdü.

1977 TAKSİM 1 MAYIS

Türkiye sosyalist Hareketi 1977 yılı 1 Mayıs'ını Taksim'de kutlamak için aylar önceden hazırlıklarını yürütüyordu. Bırakın Ankara'yı, İzmir'i, Malatya'dan, Sivas'tan, Tokat'tan ve Anadolu'nun en ücra köylerinden kalkıp geldiler Taksim'e, 1 Mayıs'a. Erol da 16 yaşında bir delikanlı olarak, sempati duyduğu

TİKKO ile yürüdü Taksim'e. Bin çiçek, bin fikir gibi oldu Taksim Meydanı. Alan katılımcıları alamadı. Kimilerine göre 300 bin, kimilerine göre ise 500 bin kişi katıldı 1977 Taksim 1 Mayıs Mitingi'ne. Tarihe Kanlı 1 Mayıs olarak geçen o gün o saatte Erol ve yoldaşları sosyalizmin hayalini kurarken, Sular İdaresi'nden ve The Marmara Otel'i'nden miting meydanına açılan ateş 1 Mayıs'ı kana buladı. 34 kişi hayatını kaybetti. Yine o gün o saatte, Erol'un kucağında Mehmet adlı bir kişi kurşun yarasıyla hayatını kaybetti. Kemedin akan kanı Erol'un gömleğini kırmızıya boyadı. Erol yara almadı ama, arkadaşısını kucağında kaybetmenin yarasını bağrına basıp ölümle burun buruna geldi. O günü hiç unutmadı. İçerisinde bulunduğu mücadelenin sorumluluğunu en ağır şekilde açıkça gördü.

EROL'UN SON GÜNLERİ

Erol, katili olan Velican Oduncu ile aynı mahallede oturuyordu. Hatta onunla tanışıyordu. Erol birgün arkadaşlarıyla sohbet ederken, Taksim'de yaşadıklarını anlatıyordu. Bu anlattıklarını Velican Oduncu duydu. Kendisinden daha yapılı, daha güçlü olan Erol'a ses çıkaramadan yanından uzaklaştı. Anlaşılan o ki duyduklarını aklının bir köşesine yazdı Velican.

Erol ve kız arkadaşı da dahil 8-10 kişilik bir grup 21 Temmuz 1977 günü Florya, Menekşe'de denize gitmeyi kararlaştırdılar. Hazırlıklarını yapıp ertesi gün denize gittiler. Gönüllerince

yüzdüler, eğlendiler, sohbet ettiler. Akşam üzeri de Banliyö Trenle tekrar Zeytinburnu'na döndüler. Tren İstasyonu'nun yan tarafında Velican Oduncu ve bir grup ülkücü faşist içki içiyordu. Erol'u gördüler. Erol da onları gördü. Aralarında küçük bir istinat duvarı vardı sadece. Velican yerinden kalkıp Erol'un yanına doğru yaklaştı. Laf atmaya başladı, sen 1 Mayıs'a katıldın öylemi? sen koministmisin, sen devrimcimisin dedi. Erol da, haksızlıklara, sömürüye, baskılara karşı çıkmak koministlikse eğer, evet ben koministim dedi. Velican, Erol'a benden korkuyorsun değilmi dedi. Erol da senden asla korkmuyorum dedi ve duvarın öbür yüzüne atladı. Arkadaşları da peşinden gitti. Bunun üzerine Velican Oduncu silahını çekerek Erol'un üzerine ateş etmeye başladı. Erol orada arkadaşlarının kucağında hayatını kaybetti. 22 Temmuz günü TİKKO'nun organize ettiği çok kalabalık bir cenaze töreniyle Eyüp Aile Mezarlığına defnedildi.

VELİCAN ODUNCU KİM

Türkistan Göçmeni bir aileye mensupdur Velican Oduncu. Nüfusta 1964 doğumlu görünür ama gerçek doğumu 1962 dir. Zeytinburnu Yenidoğan Mahallesinde büyümüştür. İşsiz güçsüz serseri bir grupla esnaftan haraç alarak kendisine bir yol tutmuştur. Düzenli bir çalışma ve okuma hayatı yoktur. Mahalle esnafından tehditle ve şiddet yoluyla sigara, yemek, bira, hatta para almayı kendisine prensip edinmiştir. Kuyumculara, marketlere, kahvelere, korku salarak onlardan para alıyordu. vermeyen esnafa jilet atıp tehdit ediyordu. Birgün Amcasının oğlundan montunu istedi, alamayınca ona silahla ateş etti ve onu öldürdü. Ülkücü Hareketin içerisinde adını duyurdu. Zeytinburnu 58. Bulvarda Kalesnikof silahla gezmeye başladı. Canı sıkıldığı günlerde, gidip biraz kominis öldürelim, can sıkıntımız geçsin dedi. Esnafın ve mahallelinin polise yaptığı ihbarlar işe yaramıyordu. Karakola düşse bile bir iki saatte dışarı çıkıyordu. Velican Oduncu 21 Temmuz 1977 yılında Erol Doğan'ı silahla öldürdüğünde onlarca şahit varken aylarca yakalanmadan mahallede gezdi. Polis ona hiç bir şey demedi. Erol'un annesi bir dedektif gibi Velicanı takip edip polise bildirdikçe, polis Telli Doğan'ı tutukladı karakola attı. Velican'ı yakalamadı. Velican silahla açıktan gezmeyi sürdürdü, seri katil gibi yakalanmadan adam öldürmeye devam etti. Aranırken 1978 yılında İstanbul Örnektepe'de İlkol Öğretmeni Mustafa Yaşar'ı öldürdü. Yakalanıp cezaevine konu firar edip kaçtı. Adam öldürmeyi sürdürdü. Onlarca adam öldürdüğü kesinleşti. Yeniden tutuklandı hapse atıldı, yeniden firar etti. Son olarak 1980 yılının başlarında tekrar tutuklandı. 8 sene hapis yattı. Gaziantep cezaevinde yataarken tahliyesine karar verildi. Onlarca kişiyi öldürdüğü belgelenen Velican Oduncu tahliyesine birkaç gün kala 26 Mart 1988 yılında cezaevinde şişlenerek feci şekilde öldürüldü.

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com

Yine Barış

Ben olmak sorumluluktan kaçamamak demektir. Levinas

Eylül: hüznün,hazanın zamanı... Ama aynı zamanda hasatın da... Kırılğan Hayat'ta müthiş bir açık sözlülükle şöyle yazar Butler: Bu gerçekle yüzleşelim artık. Birbirimiz tarafından çözülürüz. Ve eğer çözülmiyorsak bir şeyler eksik demektir. Böyle bir keder deneyimi depolitize edici değildir, tam tersine temelden birbirimize bağlanmışlığımızı ve başkasının talebine açıklığımızı gösterir.(...)Kederde başkasının esiri oluruz.

Köyden merkeze inmek için otobüs beklerken bir otomobil duruyor önümüzde. Sürücü bayan beni ve köyün yerlisi bir vatandaşı alıyor. Sohbet başlıyor hemen. Yanımda oturan köylü belediyeden dert yanıyor: “15 yıldır aynı adamı seçiyorsunuz” diyorum. Utanarak “ elim kesilseydi keşke, bizi yıllardır iki partiye mahkum ettiler.” diyor. Siyasetteki kısır döngüyü içtenlikle dile getiriyor. Ben de kederleniyorum ama bu farkındalık da sevindiriyor beni. Yıllardır yapay bir siyaset mecrasında laik ve şeriatçı diye kamplara bölünerek gerçek sorunlarımızı dillendiremiyor, çözüme kavuşturamıyoruz. Politikacılar din ya da laiklik kisvesi altında çıkarlarına çıkar katıyorlar. Bu köşede ancak sizlerle derleşebiliyor, okuduğum kitaplardan edindiğim bilgileri bir sorumluluk duygusuyla sizlerle paylaşmaya çalışıyorum. Simon Critchley'in Sonsuz Talep-Bağlanma Etiği ve Direniş Siyaseti adlı kitabını, bu kitabın ele aldığı temel kavamları özetlemeye çalışacağım. Dolayısıyla daha önceki yazılarda yarım kalan siyasal özne ve sorumluluk kavramlarını da açmış olacağım.

Öncelikle Critchley vurucu bir cümleyle işe giriyor: Felsefe hayal kırıklığıyla işe başlar. Beni en çok ilgilendiren iki hayal kırıklığıysa dinsel ve siyasal olanlar. İlkın Tanrı öldüyse hayatın anlamı meselesi ne olacak? İkincisi fena halde adaletsiz bi dünyada adalet ne olabilir? Anlam düzeninin çöküşü nihilizmi getirir. İki türlü nihilizm vardır. 1- Aktif nihilizm: her şeyi anlamsız bulur, ama otuup seyretmek yerine bu dünyayı yıkıp yerine başkasını yaratmaya çalışır.El Kaide örneğindeki gibi. 2- Pasif nihilizm: mistik bir sükunet ya da yoga alemine dalmak gibi bu da Avrupa Budizmine yakın bir örnektir.

Critchley bu kitabın kendisine verdiği başlıca görevin nihilizm ayartısına direnerek onu reddetmek olduğunu söyler. Temel felsefi görevinin etik bir öznellik fikri geliştirmek, vicdan ile siyasal eylem arasında bir bağlantı kurmaya çalışarak siyasal örgütlenme imkanlarını araştırmak olduğunu söyler. Etik deneyimin iki temel bileşeni vardır: Onay ve talep. Kendi öznelliğimizi iyi ile bağlantılı olarak şekillendiririz. Critchley dilini oluştururken değişik filozofların görüşlerinden yararlanır.

Badiou'dan aldığı kavrama göre genel etik yoktur. Onun yerine sürekli oluşum halinde olan, somut, tekil bir süreçler etiği vardır. Siyaset ise hükümet ve devlet yönetimi değil, devlet dışı, parti dışı bir aktivizm biçimidir. En önemli dayanak kavramlarından biri de Levinas'tan aldığı başkasının kederi karşısında duyduğumuz sonsuz soumluluk kavramıdır. Bu sonsuz sorumluluk bizi mazoşist bir özneye dönüştürmez mi? Bu kederin altından nasıl kalkarız? CritchleEn önemli dayanak kavramlarından biri de Levinas'tan aldığı başkasının kederi karşısında duyduğumuz sonsuz soumluluk kavramıdır. Bu sonsuz sorumluluk bizi mazoşist bir özneye dönüştürmez mi? Bu kederin altından nasıl kalkarız? Critchley psikanaliz etiğinden yararlanarak bunu yüceltim mekanizması ile açıklamak ister. Yani sanat ve mizah çok önemli ihlallerdir. Etik yanılmayı ya da yararlanmalarımızı sanatla onarırız. Mizah bizi insanlık durumunun tevazü ve sınırlılığına geri çağırır.

Etik anarşik meta siyasettir. Siyaset devlet içinde çatlak kabilinden bir mesafenin yaratılmasıdır, yeni öznellik icat edilmesidir. Bu öznellikler eski kodlarla çözülemezler. Ona göre proletarya kategorisi çökmüştür ve yeni mücadele yolları aramak gerekir.

Sınırsız özgürlüğü değil,sonsuz sorumluluğu öne çıkaran bir anarşizmi, şiddet içermeyen bir savaşı sürdürmek ve sivil bir itaatsizlik dilini bulmak zorundayız. Farklı da olsa ezilen grupların arasındaki zincirleri oluşturmak ve dayanışma yaratmak zorundayız. Bu anlamda Eylül ayı barış için de büyük bir şans. Yeni adımlardan korkmadan,her türlü mafyakrosiye karşı kendi yurttaşlık bilincimizi geliştirerek özgürlüklerin önünü açacak, barış getirecek adımları atmalıyız. Yeter ki nefetlerimizden de fedakarlık edelim. Şu ölüm cenderesinden çıkıp siyasal hayata da mizahı yerleştirebilelim.

KOZLU
ORMAN ÜRÜNLERİ TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Hüseyin PALA

• Panel Levha Ebatlama

• PVC Bantlama

• Özel Profil Modelleri

Merkez: Keresteciler sitesi 5. Blok 4. Sokak No: 19-21-23-25 İkitelli/İST.
[ube: Keresteciler Sitesi 11. Blok 11. Sokak No: 2-4 İkitelli/İST.
Tel.: +90 (212) 670 00 67 - 670 00 69 - 670 00 51
670 00 71 • Fax: (0212) 670 29 28 • e-mail: erdo[an@kozluorman.c om.tr
www.kozluorman.com.tr ☎ e-mail: kozluorman@hotmail.com

Gene Bir Çınar Devrildi, Bu Da Mahmut Erdal (Kambur Dede)

CANLAR

ADİL ALİ ATALAY

Bir âşık, bir ozan, bir yazar, bir programcıyı, bir ustayı kaybettik. Bir Mahmut Erdal vardı o hep derdi adı Ahmet olmuş, Mehmet olmuş, Mahmut olmuş fark etmez, dediği gibi yeter ki insanı kâmil ola, âşık ola, ozan ola isim bir boncuktur insanda. Ozanlar için insan insandır, ırkı remgi, dili, dini ne olursa olsun, yeter ki insan olsun, ezici sömürücü, zalim olmasın.

Ozan halkının dili, gözü kulağıdır, bir mazlum ezilse onunla ezilir, bir üzülen olsa onun ile üzüldür, ezenin karşısına dikilir, kendi hakkı yenir gibi müdafaasını yapar.

İşte ozanın vazifesi ezileni tutar ezene atar, Mahmut Erdal da özümün dili ile Kambur Dede de nerede ezen, sömüren, yalancı, dolandırıcı varsa onları taşlamış, yalancının yalanını meydana çıkarmış.

Eserlerinde her konuyu işlemiştir. Dünyadaki harbi katran kazanına benzetmiş, Seferberlikte şehit olanları yetim dul kalanları yazmış örnekler vermiştir: "Bu nasıl Yemen" ana seslenir:

**Bu nasıl iş idi geldi başıma
Haber verin yarenime eşime
Gösterin yolları düşsem peşine
Kanlı Yemen Mahmut'umu geri ver.**

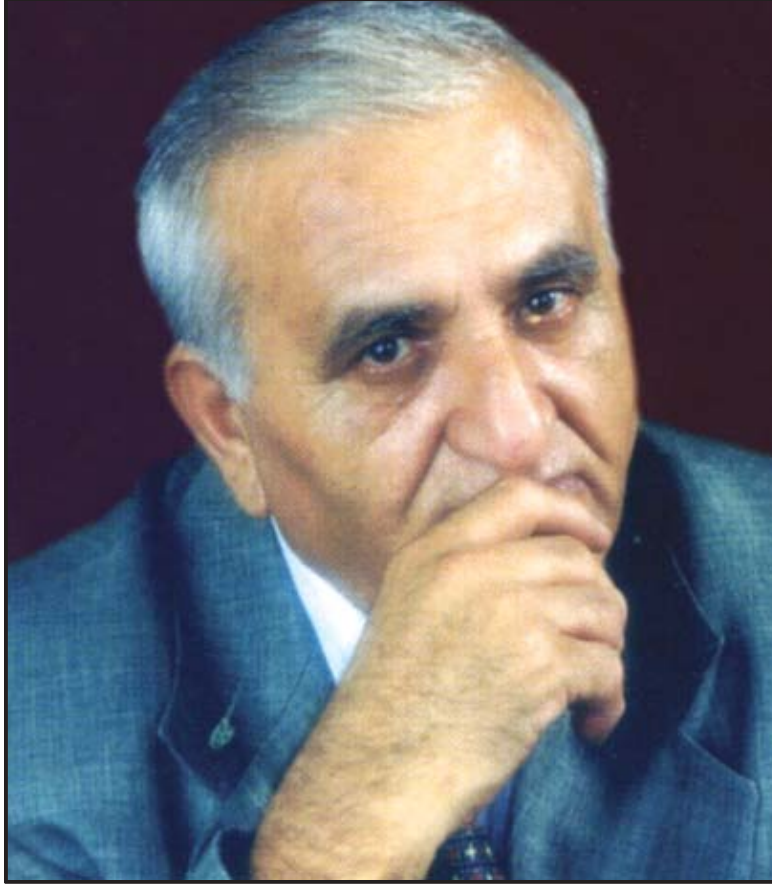
**Soyha Seferberlik ciğerim dağlar
Bir karış bebeler potin mi bağlar
Derde düşmüş yavru durmadan ağlar
Ninniler bacısı sizlar da gezer**

İşte Ozan köylünün derdi ile dertlenir, mutluluğu ile mutlanır, zamanımızın yanlışlarını yazmıştır, okuyup uyanmaları n yazmıştır."Bir Ozanın Kaleminden" adlı eserinde neler yok ki; uyuyanlara seslenir:

**Altın gümüş dolar marklar
Kimi kara para aklar
Ayaklar altında haklar
Gene uyanmadın halkım**

Her ozan gibi hurafeye, cehalete düşmandır:

**Kel başını şimşir ile tarayan
Acem mollasına kuyruk sallayan
Toprağın altında cennet arayan
Ya aptal ya cahil ya da zır deli**

**Riyakâr hocalar satılmış dede
Menzili kapalı gidemez öte
Der ki Mahmut Erdal bunlar bence de
Ya aptal ya cahil ya da zır deli**

**Canlı bir Kuran'dır kusursuz kişi
Kov griybet eylemek kötünün işi
Seneler senesi hayeli düşü
Sonunda gerçeğe yordum yoralı**

**Mahmut Erdal göç eyledim yurdundan
Ne söylerse söylesinler ardımdan
Sanki koca bir dağ kalktı sırtımdan
Cehalet defterin dürdüm düreli**

Saymakla bitmeyen bir ozanlık tutkusu ve ozan oluşu olan Mahmut Erdal namı diğer Kambur Dede'yi anlatmak için ozanlar hakkında yazdığım birkaç dörtlükle yetineyim hem de tüm ozanlarımızı birlemiş olurum çünkü demiştim âşık ölmez, yerde çürümez yanmayan bilmez ateşi aşka demişler, özümde derim ki:

**Ozanı anlatmak Hakk'ı anlatmak
Kolay mıdır cümle canı bir tutmak
Bir olup özünü özüne katmak
Birlik makamında birdir ozanlar.**

**Gelenek görenek görünen haldir
Ozanın düşmanı muskacı faldır
Hele dedi kodu, biri de galdır
Bu hallerden nefret eder ozanlar.**

**Sevgidir âşığın dini imanı
Sevgi verir sevgi alandır canı
Sevgsiz dolaşmaz damarda kanı
Sevgiye kul olur kim olsa olsun.**

**Sevdi ise güzel çirkin istemez
Sevdiğine din ve mezhep soramaz
Sevdiğinin suçu olsa göremez
Yeter ki sevmiş ya kim olsa olsun**

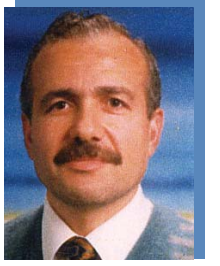
**Vaktidolu ozan kimdir bilelim
Tüm insanlar bir araya gelelim
Sınırları mülkiyeti silelim
Bir müsavi birlik ister ozanlar.**

Ozanlar ve Mahmut Erdal hakkında onlarca kitap doldursam azdır. Derim ki tüm yakınlarına sevenlerine sabırlar diler, menzili mubarek olsun derim.

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Akkuyu Anlaşması Kirlidir

AKP hükümeti Temmuz ayı içerisinde Rusya ile yapılan Akkuyu Nükleer santral anlaşmasını, sessiz sedasız meclisten geçirdi. Belli ki Çernobil'i unuttuk. Nükleer santralin yapımı ile birlikte ülkede yaşayan tüm insan ve diğer canlıları nükleer risk ile karşı karşıya getireceği gibi yıllar boyunca da ülke sömürülmüş olacaktır. Nükleer enerji'nin etkilerine kısaca değinelim:

- Her yıl tonlarca radyoaktif atık üretilir ve binlerce yıl radyasyon yayar. Yapılan anlaşmada ise bu atıkların nasıl saklanacağı bilinmemektedir.
- Nükleer enerji, en kirlitici, insan yaşamını ve doğayı en fazla tehdit eden enerji üretimidir.
- Başta kanser olmak üzere birçok hastalığın önemli nedenidir.
- Gelişmiş ülkelerin terk etmeye başladığı çağdışı bir enerji politikasıdır.
- Yapılan anlaşmaya göre; Radyoaktif atıkların nerede nasıl depolanacağı, saklanması ve taşınması esnasında güvenliğinin nasıl sağlanacağı bilinmemekte.
- Bu projede Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun rolü belli olmayıp kaza durumunda kim ne yapacak belli değildir.
- Kaza durumunda nasıl bir müdahale yapılacağı ve zararın kim tarafından üstlenileceği bilinmemektedir.
- Gelelim işin ekonomik yanına. Varılan anlaşmaya göre;
- Türkiye Rusya'nın Akkuyu da ürettiği elektriğin büyük bir kısmını 15 yıl boyunca 12,35 sent sabit fiyattan satın almak zorunda olacak. Bu fiyat Dünyanın en pahalı fiyatı olacak.
- Akkuyu santralini yapacak şirketin sermayesinin tamamı Rusya'ya ait olacak. Herhangi bir hisse devrinde Rusya tarafının payı %51'in altına düşmeyecek.
- Santralin yapılacağı arazi bedelsiz olarak Rusya'ya tahsis edilecek. Santralin mülkiyeti ve kontrolü tamamen Rusya ya ait olacak.

Doğru dürüst bir şartnamesi olmayan, yangından mal kaçırır gibi meclisten geçirerek yasalaştırmalarının bir açıklaması olmalıdır. Bu kadar pahalı ve tehlikeli bir yatırımın ihalesiz ve rekabetsiz bir şekilde verilmesinin anlamlı olduğu anlaşılmaktadır. Teknik ve yargı denetiminden kaçırarak yapılan peşkeşin bir karşılığı vardır mutlaka. Şeffaf olmayan usulsüzlüklerle dolu bu anlaşma, onlar için de nükleer bir risk olduğunun farkında bile değiller. Bu kadar ağır çevresel ve toplumsal riskler taşıyan bir yatırım halk istemiyorsa yapılmaması gerekir. Halkın sesine kulaklarını tıkayan anlayışlar, despot dikta rejimleridir. Demokrasi ve halkın iradesinden bahsedenler, hadi bunu da halkoyuna sunsunlar bakalım; sunalım da alın boyunuzun ölçüsünü. Asıl o zaman belli olur boylarının ölçüsü. İçeriği yeterince izah edilmeyen, halkın anlayamadığı konularda siyahı beyaz diye yutturup haydi halka gidiyoruz diyorlar. Birde halkın ne anlama geldiğini anladığı konuda gidelim bakalım, örneğin; Hes'lerle ilgili, dokunulmazlıklarla ilgili, örgütlenme ve fikir özgürlüğü ile ilgili, seçim barajı ile ilgili, partiler yasası ile ilgili. Hadi bakalım hodri meydan. Gidemezler, çünkü, bu konular da halk demokrasi den yana tavır alacak ve onların diktatörlüğü sonlanacak, takke düşüp kel görünecek yolsuzlukları sorgulanacaktır. O zaman emperyalizmin eş başkanı olmak onları kurtarır mı bilmiyorum?

SENİ ÇOK ÖZLÜYORUZ

...

Sanki içimden, bileğim değil,

Bir dal kırıldı.

Nerdeyse dünyaya değil,

İnsanlara değil,

Kendime sevgim azaldı.

...

Sanki kimsesiz kaldım.

20 EYLÜL 1964 - 31 AĞUSTOS 2007

Murtaza Yıldırım, A.Rıza Duman, Cafer Tire, Hüseyin Gülseven Canan Duman, Vahap Yılmaz, Murat Özdemir, Tayyar Sedef, Aydın Kılıç Kudret Sedef, Battal Kılıç, Metin Kılıç, Bülent Özdoğan, Levent Özdoğan Ali Yağbasan, Hasan Gürsoy, Sibel Güller, Murat Karayılan, Erol Durgun A.Bahadır Öksüz, Hüsnü Tire, Ali Gündüz, Orhan Özdemir, Mahmut Döne İsmail Asil, Haşim Coşkun, Yahya Kemal Bayar, Hasan Koca, Şengül Gençdal, Selçuk Duran

UNUTMADIK

Kaç yıl oldu yüzünü görmeyeli, tutmayalı sıcaklığını elinin

Eray, Çağla, Hatice Taşpınar

ESAT KORKMAZ

Canlara Sesleniş

Dervişlik, hırkada, taç'da değildir Hararet nardadır, sac'da değildir Her ne arar isen kendinde ara Kudüs'te, Mekke'de, Hac'da değildir (Hacı Bektaş Veli)

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Ve canlara seslendi Hacı Bektaş Veli:
- Şeriatçı İslamlıkla barış içinde bir arada yaşama adına değil, Asya kökenli paylaşımcı/ dayanışmacı toplum değerleriyle uygar eşitsizlikçi toplumda eşitlik adına muhalefet eden değerlerin buluşmasıyla yeni bir bireşim olarak beliren ve sonraları Alevilik-Bektaşilik biçiminde kimlik kazanacak olan yaşam görüşü adına; bütün gönüllerin aydınlığa, bütün canların ermişliğe kavuşmasını dileyen bir yürek vuruşuyla seslendi gönül yoldaşlarına: Gelin canlar bir olalım.
- İçten, dıştan baskıya uğramış, horlanmış, sömürülmüş; esenliğe susamış, barışın, eşitliğin, yiğitliğin tadına vurulmuş kır emekçilerine, göçerlere, çobanlara yüksek dağ doruklarından seslendi: Gelin canlar bir olalım.
- Evrenin enginliğinde / zenginliğinde gücü yettiğince / olanağınca dolaşmak, gezmek, görmek, söyleşmek, sevmek, öğrenmek, kısaca yaşamak özlemi içinde olanlara "sessizlik" olarak algılanan Anadolu insanının toplu dileğiyle seslendi: Gelin canlar bir olalım.
- Arınmış bir yürekle dolaşmak, er olmak, erlerle yaşamak, erenlere karışmak isteyenlere; görüşmek, barışmak, konuşmak, sevişmek isteyenlere; esriyen gönüllerde kendini bulmak, kendinde başkalarını, başkalarında kendini görmek isteyenlere yücelerden seslendi: Gelin canlar bir olalım.
- Başağmak, alçalmak istemeyenlere, yanlış doğruya, çirkinini güzele çevirmek isteyenlere, eylemin olanaklı olduğu yerde eylemek isteyenlere, eylemin olanaklı olmadığı yerde söylemek isteyenlere "dışa dönük eylemlerinin nesnelleşmesi" anlamında seslendi: Gelin canlar bir olalım.
- Uygar insanlara özgü bilinç açıklığına / davranış bağımsızlığına kavuşmak isteyenlere; insan denen varlığın değerini, önemini, evrendeki yerini bilmek isteyenlere; bilmenin üstünlüğünü, erdemin öncülüğünü, gelişimin yaratıcılığını, iyyin / güzelin yönlendiriciliğini anlamak isteyenlere erenler toplantısından seslendi: Gelin canlar bir olalım.
- Şeriatçı İslamlığın uyuşturucu etkisinden kurtulmak, özgürlüğün diriltici / can verici sıcaklığına koşmak, yeniyi bulmak, eskiyi yerli yerine koymak, yani her an yeniden doğmak isteyenlere yaşamı kucaklayan / onurlandıran inancının diliyle seslendi : Gelin canlar bir olalım.
Yaşamımızın "hizmetlisi" Hacı Bektaş Veli düşüncesini/inancını canlandırmak için yola çıkan SERÇEŞME, Hünkâr'ın diliyle sizlere sesleniyor: Gelin canlar bir olalım.

HÜNKÂR'IN KİMLİĞİ

Anadolu insanının özleminin, umudunun, bilimsel bir kaygı gütmeksizin düş gücünün bir çocuğudur, Hacı Bektaş Veli. Anadolu insanının Anadolu toprağında yetiştirdiği, sevip geliştirdiği; özlemine, umuduna, düş gücüne uygun biçimde söylencelerle giydirip kuşattığı, doğaüstü yetilerle donattığı, düşünceleri kırsal kesimde kitlesellik kazanan, düşünme/davranma özgürlüğünden yana, açıklığı seven, baskıya karşı savaşan bir öncüdür, Hacı Bektaş Veli. Doğu yıllarında ortaya konan ilkelere yaşamaya çalışan ve değişmeyen, tartışılmayan, esnetilemeyen bir inanç kurumu yaratan egemen sınıfın ilahî ideolojisi Şeriatçı İslamlığın yadsınmasının bir ürünüdür, Hacı Bektaş Veli. Şeriatçı İslamlığın yaşanan nesnel/toplumsal süreç tarafından yadsınmasıyla ortaya çıkan inanç boşluğunun çalışanlar adına doldurulmasının yaratıcısıdır, Hacı Bektaş Veli. Ortaçağ koşullarında, temel üretim zemininde belirleyici üretici güç durumunda bulunan Anadolu köylüsünün, çobanının ve zanaatçısının kendisini kurtuluşa taşıyabilmek ve kurtuluşunu insanlığın kurtuluş düşüne bağlayabilmek için yarattığı "doğu toplumculuğu"nun başat kimliğidir, Hacı Bektaş Veli. Tektanrı dinin ortodoks kurallarına kitlenip kalan insanı, can yoldaşlığı, kavga yoldaşlığı temelinde önce toprağa sonra yaşamdan kaynaklanan, yaşamla gelen bir birikimin ürünü durumunda olan geleneğe bağlayan süreci başlatan, doğan, gelişen ve geleceğe uzanacak olan bir toplumsal olgudur, Hacı Bektaş Veli. İslamın getirdiği değişmez koşullara karşı yaşama sızan ve yaşamsal bir tepki olarak beliren bir hizmetlidir, Hacı Bektaş Veli.

HACI BEKTAŞ VELİ KİMLİĞİNİN TOPLUMSAL İŞLEVLERİ

Sıralanan nedenlerle Hacı Bektaş Veli düşüncesi: Asya kökenli göçerlerin, yerli halkın ve Hz. Ali Yandaşları'nın uygarlık öncesi çağlardan taşıyıp getirdiği değerlerin, bu değerlerin bir bireşimi biçiminde beliren ve halkın isyanını besleyen dünya görüşünün "maya"sına dönüşebildi. İnanç kökenli düşünceler bağlamında, geleneğin üzerindeki örtü kaldırılabildi ve yaşamla beslenen bir ürün durumuna getirilebildi; düşüncenin yüzü güneşe gösterilebildi. Herkesin, her şeyin yazgısını çizecek biçimde soyut olarak tasarlanıp kutsanan, sonra da halkın toplu belleğine "gerçek varlık" olarak yerleştirilen Tanrı algısı eleştirilebildi; yaşanan ve kesinlikle bilimsel olan nesnel süreci onurlandırmak için bilimsel olup olmadığı kaygısı gütmeksizin, sağduyunun / önsezinin yarattığı ışıqla bir gönül kanalı açarak, insanları da peşine takıp gökyüzüne yükselen Tanrı alınıp yeryüzüne indirilebildi; kara yazgıyı yaşayan değil, bu yazgıyı yaratan eleştirilebildi; insanın, kendi kaderini kendisinin çezebileceği gerçeği yaşama geçirilebildi. Akinların, savaşların, saldırıların yoğun olarak yaşandığı, yoksulun daha yoksul, azgının daha azgın olduğu bir ortamda, Anadolu halkının toplu belleğinin, toplu eyleminin / söyleminin bir simgesi olarak güvercin donunda bu toprağa ayak basan Hacı Bektaş Veli, özlemlerin, umutların kucağında beslenerek önce kendi nesnel yaşamının sınırlarını aştı, sonra da doğa/insan yaşamının sınırlarını aştı ve evrenin sonsuzluğuna uzanan bir davranışın taşıyıcısı oldu.

Hastaları Canından Bezdiren Sinsi Bir Hastalık: KİL DÖNMESİ

Kıl Dönmesi, günümüzde yaygın bir hastalık olmasına rağmen insanları canından bezdiren ve deşifre edilmemesi nedeni ile sıkça duyulmayan cerrahi hastalıklardandır.

Kıl Dönmesi Nedir? : Kısa tarifi ile kılın deri içine doğru büyümesi ve iltihaplanmasıdır. Kuyruk sokumu ve nadiren de olsa göbekte meydana gelen kılların, cilt altına geçerek burada büyümesi sonucu acı verici bir yara (apse) veya fistül oluşmasına Kıl Dönmesi denir.

Şişlik, ağrı ve akıntı gibi şikayetlerle kendisini belli eden Kıl Dönmesinde, sırt ve baştan dökülen kılların kuyruk sokumu dediğimiz bölgedeki iki kaba et arasına düşmesi, terleme, hareket etmekle de cilt altındaki yağ tabakalarına ulaşp, bakterilerin katkısıyla iltihaplanması olayıdır. Tıptaki adı Dermoid Kist yahut da Pilonidal Sinüs (Cilt Altı kıl Yuvası) ' tür.

Kimlerde Görülür? : En sık 15-40 yaş arası erkeklerde görülmele beraber, nadiren de olsa kadınlarda da görüldüğü tespit edilmiştir. Tanılar gösteriyor ki, daha çok sert büro koltuklarında uzun süreli çalışıp oturanlarda, yine uzun süreli araç kullananlarda (otobüs yolculuğu yapanlarla, sürücülerinde) görülür. Vücudunda gereğinden fazla kıl bulunması ve kilolu olmak da görülme nedenlerinden sayılabilir.

Kıl Dönmesi Nasıl Olur? : İlk etapta genetik bir hastalık olduğu kabul edilmiş olsa da, günümüzde sonradan oluştuğuna dair tespitler vardır. Yukarıda sözünü ettiğimiz kuyruk sokumu bölgesindeki olukta (iki kaba et arasında) kılların sürtünme, itilme ve dönüşlerle hareket etmesi sonucu ter bezlerinin içine girip genişleyerek iltihaplanmasıyla oluşur. Kanlı, pis kokulu akıntı ve apseli olarak kendini gösterir.

Belirtileri: Kuyruk Sokumu ve Anüs'ün yukarı tarafında deri üzerinde kızanlık, kaşıntı, küçük şişikler, akıntılı veya akıntısız, kıllı-kılsız delikli apseler belli başlı belirtileri arasındadır. Bu apseler, 1 cc'den 100 cc'ye kadar büyüklüklerde olup, halsizlik, ateş ve ağrı da en yaygın işaretidir.

Kıl Dönmeleri İrsi midir? : Yapılan tespitler sonucu Kıl Dönmesinin irsi (genetik) olmadığı, sonradan oluştuğu elde edilen bulgular arasındadır. Kıl Dönmesinin Evreleri: Her bir hastalıkta olduğu gibi Kıl Dönmesinin de evreleri vardır. Bu evreleri; -Şikayet oluşturmamayan dönem -Abseli (iltihaplı) dönem -Az da olsa yeniden nükseden dönem olarak sıralayabiliriz.

Yeniden Oluşma (Nüketme) Riski Var mıdır? : Yapılacak bir Kıl Dönmesi tedavisinde yeniden oluşma (nüketme) olasılığı çok küçüktür. Bu küçük ihtimalin nedeni de, kimi çok küçük kıl girişlerinin kalabilir oluşundan kaynaklanmasındır. O nedenle burada en önemli detay, çok dikkat edilmesi gerektiği ve hijyene önem verilmesidir.

Tedavisi: Kıl Dönmesinin en yaygın tedavi şekli yapılacak olan cerrahi bir

girişimdir. Yapılan cerrahi tedavide, hastalıklı dokular etrafındaki sağlam dokular ile birlikte alınır ve yara yeri açık bırakılmak suretiyle 2-3 gün hastanede olmak üzere 5-10 günlük bir yatak istirahati ile tedavi gerçekleştirilir. Yalnız bu süreçte hastanın yüzüsty yatması ve üzerine oturmaması, cerrahi müdahale yerine su ile temas ettirilmemesi gerekir. Alınan apsedan boşalan yerin mutlaka, boş bırakılmaması lazımdır. Aksi halde hastanın iyileşme süreci uzayabilir. Hijyene gösterilen önem ve bölgenin daima temiz tutulması çok önemlidir.

Yapılacak cerrahi müdahalede de geç kalınmaması, erken teşhis her hastalıkta olduğu gibi son derece hassas bir konudur. Zira geç kalındığında hastalık ilerleyebilir. Müdahale sonrası iyileşme döneminin uzun olabileceği unutulmamalıdır.

Kıl Dönmesi Tedavi Edilmez ise Ne Olur? : Tabi ki tedavi yoluna gidilmediği müddetçe sözü edilen apse veya akıntı daha da artar ve dayanılmaz bir hal alır. Daha geniş bir alana da yayılarak bölgeyi adeta köstebek yuvası haline dönüştürür. Yine aylarca ve hatta yıllarca süren akıntılar, Epidermoid dediğimiz kanser tümörüne bile dönüşebilir. Kimi hallerde mesane kanserine dahi yol açtığı görülmüştür. Bu tür durumlarda, yapılacak tedaviyi zorlaştıracığı unutulmamalıdır. Kıl Dönmesi Tedavisinin Yararları: Kıl Dönmelerinde uygulanacak tedavilerde, öncelikle hasta açısından pek çok

SAĞLIK KÖŞESİ

info@yasaminiz.com

Dr. BEYZADE ÖZKAHRAMAN*

yararları olduğu bir gerçektir. Bir kere yapılacak bir cerrahi müdahale tedavisiyle, yaşam boyu insanı rahatsız eden ağrı, koku ve başka kötü sonuçların doğmasına neden olmayacaktır. Haliyle sağlıklı ve mutlu bir yaşam sürdürecektir. Önemli bir husus da, bu tedavinin korkulacak bir tedavi olmadığıdır. Bir kere bu tedavi çok kısa sürelidir. Anestesi gerektirmez, hatta uzun süreli hastane ve evde yatmaya gerek duyulmaz. Nadir de olsa tekrarlaması durumunda yine aynı tedaviyi uygulamak mümkündür. Yapılacak bir müdahale sonrası hastada hiçbir iz kalmaması ve birkaç günlük bir arayla işine ve günlük hayatına devam edebilir oluşu Kıl Dönmesi Tedavisinin hastalarımız açısından önem ve yararı büyüktür. Değerli okurlarımız, son sözler olarak ifade etmek isterim ki, Yaşam Hastanesi'nde Kıl Dönmesine ilişkin her tür cerrahi müdahaleler son derece hijyenik ortamlarda ve uzman operatörler tarafından yapıp, sizlere bir hizmet anlayışı olarak gerçekleştirildiğidir. Esenlik, mutluluk dolu bir yaşam dileği ile, "Yaşamınız Boyunca Yaşamınız Sizinle" diyorum.

***Genel Cerrahi Hastalıkları Uzm. Yaşam Hastanesi Yön. Kur. Baş. Başhekim.**

ACI KAYIBIMIZ

Güzel insan, can dost

HASAN BOZKURT'U

trafik kazasında kaybettik. Ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin acılarını paylaşıyoruz

Mustafa Karabudak
Yahya Kemal Bayar

UNUTMADIK

Üç yıl önce bir trafik kazasında kaybettik

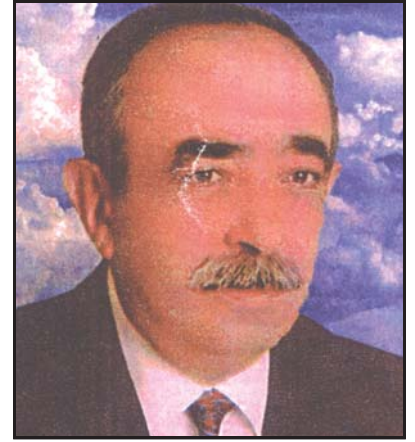
ERSAN TAŞPINAR'ın

anısı ve mücadelesi rehberimiz olsun

DİVRİĞİ GAZETESİ
ÇALIŞANLARI

BAŞSAĞLIĞI

Mursal Köyünden

BAHATTİN SÖNMEZ'i
kaybettik. Ailesinin ve tüm sevenlerinin başı sağolsun.

ORHAN MURSAL

BAŞSAĞLIĞI

Sarıyer Belediye Başkanımız
Sayın Şükrü Genç'in sevgili babası

ABBAS GENÇ'i

kaybettik. Başkanımız Şükrü Genç'in, ailesinin ve akrabalarının başı sağolsun

KAMBER DOĞAN

BAŞSAĞLIĞI

Sarıyer Belediye Başkanımız
Sayın Şükrü Genç'in babası

ABBAS GENÇ'i

kaybettik. Sayın Şükrü Genç'in, ailesinin ve sevenlerinin başı sağolsun

BAKIRKÖY BELEDİYE BAŞKAN YARDIMCISI
GÜLTEN TOZANLI

DİVRİĞİ BİLMECELERİ

1. Yer altında kara tavuk (*Turp*)
2. Ekmeden bitir, Dünyaya yeter (*Tuz*)
3. Dağa varır uzanır, eve gelir toplanır (*İp*)
4. Çarşıdan alınmaz, Pazarda satılmaz, Mendile konulmaz, Tadına doyulmaz (*Uyku*)
5. Gider gider izi yok, geri döner gözü yok (*Vapur*)
6. Oy melemez melemez, ocak başına gelemiz (*Yağ*)
7. Ev üstünde tık tık, su üstünde şık şık (*Yağmur*)
8. Yağmur yağar kar dizde, Kavun karpuz var bizde (*Yalan*)
9. Yer altında yağlı kayış (*Yılan*)
10. Burdan attım kılıcı Halep'ten çıktı bir ucu (*Yıldırım*)
11. Biz biz idik bizidik, Yüzbin tane kız idik, Gece oldu dizildik, sabah oldu silindik (*Yıldız*)

DİVRİĞİ'DE ZİYARETLER VE DÜŞEKLER

HÜSEYİNGAZI

Hüseyin Gazi, Battal Gazi'nin babasıdır.İnanişa göre Hüseyin gazi'nin mezarı Divriği Iğmbat tepesinin başındadır. Körküsü ve Kömek Köyünde Hüseyin Gazi'ye ait adak yeri vardır. Ayrıca Hüseyin Gazi'ye ait Ankara'da, Çorum'da,Niksar'da ve Sivas'a bağlı Seyfik Köyünde mezarları vardır. Divriği Kalesi'nin altındaki kilisede 12 keşiş yaşamış. Bunlar hile ile Hüseyin Gazi'yi şehit ederler. O da kellesini koltuğunun altına alarak Iğmbat Dağı'nın zirvesine çıkar, türbesinin olduğu yerde ruhunu teslim eder. Iğmbat Dağı'nın arka yüzünde birkaç yüz metre uzunlukta demir oksitli bir kırmızı toprak alan vardır. Uzaktan kırmızı bir çizgi gibi görünür. İnanişa göre bu uzun kırmızı çizgi Hüseyin Gazi'nin oluk gibi akan ve toprağa düşen kanıdır. Başka bir söylenti de şöyledir. Divriği Ahi Köyünde

İncirlik adı verilen bir Adak Yeri vardır.Hüseyin Gazi Rumlarla savaşırken kolunun birini burada kaybeder. Kesilen kolu buraya defnederler. Üzerine toplama taşlardan bir mezar yaparlar. Bugün burası bir düşektir. Kışın uzun sürdüğü zamanlarda kar'ın kalkması için bu düşeğe gidip, niyaz ederler. **Hüseyin Gazi derdini al gaf dağının ardına at derler.** Ayrıca Kaba Yel Duası ederler.

Ayrıca Iğmbat Dağı'na yakın bir düzlükte ve kayalar üzerinde 12 adet çukur vardır. Halk bu çukurları Hüseyin Gazi'nin atının ayak izleri olduğuna inanmaktadır.

Görüldüğü gibi bu rivayetlerde Divriği Halkı Hüseyin Gazi'nin Divriği yakınlarında şehit düştüğüne inanmaktadırlar.

KAMBER YALÇIN

kanberyalcin55@hotmail.com

Eski Türküler

Her yaz kısa süre de olsa gittiğim Divriği'de boş durmam. Yöre ile ilgili olan bir konu bulur, üzerine odaklanır, araştırır, öğrenmeye çalışırım.Geçmiş yıllarda köylerde sulama suyu, yaz-kış arasındaki nüfus farkı, eğitim-öğretim gereksinimi nasıl karşılanıyor, yeni ağaç dikimi yapılıyor mu, kimsesiz, bakıma muhtaç kaç kişi var vb.. gibi konular üzerinde durmuştum kendi çapımda. Bu yaz da, eskiden biliniş söylenen, fakat yeni kuşaklarca bilinmeyen türküler var mıdır diye merak ettim. Bunu araştırmaya çalıştım. Gerçi sayın Haydar Yalçın “Ozanlarımız” köşesinde bu konuyu çok güzel işliyor (Biz de ilgiyle izliyoruz.). Ancak ben farklı olarak, söyleyeni belli olmayan, yani anonim olanlar üzerinde durmak istedim. Konunun uzmanı bir halkbilimci değilim. Derlemeciler, özellikle Sarısozen'den bu yana türkülerimizi derliyor, notaya alıp arşivliyorlar. Ancak bu konuda sona gelindiğine, tüm türkülerimizin derlendiğine inanmak olası değil. Aşağıda vereceğim birkaç örnek bunun kanıtı olabilir. Daha önce hiçbir yerde karşılaşmadığım bu türkü ve manileri yalnızca benim derlediğimi sanıyorum. Yanılıyorsam okuyucularca uyarılmamı dilerim.

- 1- **Ekinini ben dereyim Düğenini döndüreyim Cayma gelin ayıp olur Harmanını kaldırayım**
Gelin olan işe gider
Ay dolanır kışa gider
Çok çalışma küçük gelin
Emeklerin boşa gider
- 2- **Kanatlı kapının dilber gelini Kalk yolun üstünde ben geçeceğim Benim bir derdimi bine yetiren Al getir elmamı vermez olaydım**
Kapına geldim de ben geri gittim
Kömür gözlüm sana ne zarar ettim
Bir sözünü duydum bir hafta yattım
Kırıla ayağım gelmez olaydım
- 3- **Koluna dolamış üç dolam boncuk Elin yara ola kolun yılcıncık Sırtmalar tutasın bir sene buçuk Daha derdim az diyesin ağ gelin**
Kanın önünde çalılar bite
Bacanın başında baykuşlar öte
Dilerim Allah'tan ocağın söne
Daha derdim az diyesin ağ gelin
Ağ gelin üstüne kumalar gele
Başına vura da elinden ala
Çoluğun çocuğun ortada kala
Daha derdim az diyesin ağ gelin.

Birkaç da manilerden örnek vermek istiyorum

- 1) **Ağ memeler gül tomruğu / Büyü büyü büyümüyor / Korkarım ki hasta ola / Geceleri uyumuyor**
- 2) **Bahçeye giresice / Gülleri deresice /Kız ne güzel olmuşsun / Koynuma giresice**
- 3) **Giderim yolca yolca / Yolumun üstü yonca / Kız bir öpüş versene / Güze harmana borca**
- 4) **Arpalar biçilir hozan olursa / Dökülür yaprağı gazel olursa / Bir yiğidin yarı güzel olursa / Her sabah her sabah naz ile gelir**

Kaynak kişileri kendileri istemeği için belirtmeyeceğim. Ancak yaşları yetmişin üzerinde ve Çamışık yöresinden üç bayan olduğunu söyleyebilirim.

KÖY DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlıyacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

İTLERİN BOKUNU YE DE DUR

Çamışh'lı Abidin Doğan, Dedelik için taliplerine gitmek ister. Talipleri uzak köylerdedir. Abidin Dede de köpeklerden çok korkmaktadır. Bu yüzden Taliplerine gitmeyi göze alamamaktadır. Abidin Dede'nin kardeşi Ellez Dayı da da köpek korkusu hiç yoktur. Abidin Dayı; Ellez haydi Talipleri ziyarete gidelim der. Ellez Dayı da; Taliplerden ne alırsan benimle bölüşmen şartıyla seninle gelirim der. Sivas'ın Emlek Bölgesine giderler. Abidin Dede sözünde durur. Aldığı Hakkullahı köyün çıkışında kardeşi Ellez ile oturur bölüşürler. Başka bir köye giderler. O köyde yükte hafif pahada ağır Hakkullah alırlar. O köyden de başka bir köye gitmek için ayrılırlar. Köyün çıkışında 3 tane Kangal Köpeği bunların üzerine hörer gelir. Abidin Dede; Ellez yetiş, bunlardan beni kurtar der. Ellez Dayı da; önce topladıklarını bölüşelim gerisi kolay der. Abidin Dede istemeye istemeye, ben sana zırnık koklakmam ama aha şu itlerin bokunu ye de dur, der.

FIKRA

KÜÇÜK DEDENİN İŞİ

Çamışh'ın Mamağan Köyünden Mamo Dede Aşık Hüseyin'e; gel seninle taliplere gidelim, sen çalar söylersin, ben de dua ederim. Talipler ne verirse bölüşürüz der.Mamo Dede heybesini, Aşık Hüseyin de sazını alır çıkarlar. İlk durakları Tuğut Köyünden Ağah Efendi'nin konağı olur. Konağın önünde 2 tane kangal köpeği Aşık Hüseyin'in gözünden kaçmaz. Akşam olur, yerler içerler, çalıp çağırırlar. Konağın üst katına misafirlerin yatağını sererler. Gece Aşık Hüseyin sıkışır, tuvalete çıkmak ister; ancak tuvalet konağın dışındadır; köpeklerin korkusundan dışarıya çıkmayı göze alamaz. Odanın içerisinde dönüp durur. Turşu küpü gözüne ilişir. Fakat Mamo Dede turşusuz yemek yemez diyerek vazgeçer. Konağın penceresini açar kıcını verir dışarı işini bitirir. Sabah köylülerin arasında bir fısıldaşma başlar. Buraya büyük dedenin kıcı sığmaz bunu yapsa yapsa küçük dede yapmıştır derler.

Divriği'de kullanılan

Beddualar

Adı batasica
Ağzından burnundan gele
Altında yatak, üstünde yorgan çürüye
Baba çıkasica
Bacası tütmesin
Beni bıraka, başının derdine düşesin
Bir yerde yatasın, bir yere sızın gele
Boyun devrile
Boynun altında kalsın
Benim emeğim senin burnundan gele
Ciğerinden tutasın
Ciğerin ağzından gele
Can evinden vuralar
Defterin dürülsün
Dağlar gibi devrilesin
Dilim dilim olası
Ekmak at ola, sen it olası
Elin ayağın tutmasın
Elin kırıla, yanına düşe
Eştiğin kuyuya düşesin
Gençliğine doymayasın
Gençliğinin hayrını görmeyesin
Gözlerin kör olsun
Gözün oynaya

Ata Sözleri

Aç köpek kurttan korkmaz
Aç tavuk düşünde darı görür
Ağacın yemişini ye, kabuğunu soyma
Ağlarsa anam ağlar, gerisi yalan ağlar
Bakarsan bağ, bakmazsan dağ olur
Baskısız yongayı yel atar
Bekara karı boşamak molay gelir
Bin bilsen de, bir bilene sor
Cahil, akan suya benzer
Çağrılan yere erinme, çağırılmayan yere görünme
Çalma kapıyı, çalarlar kapını
Çayı görmeden paçayı çemirleme
Dağ ile tavşan yarışamaz
Davetsiz gelen mindersiz oturur
Değirmene kutluk girmez
Deliye hergün bayram
Eken biçir, konan göçer
Emmim dayım kesem, girsem çıksam yesem
El eli yur, el de döner yüzü yur
Erkek kuşun yuvası olmaz
Geçen zaman geri gelmez
Güvenme varlığa, düşersin darlığa
Görünen dağın uzağı olmaz

Kelimeler

Batman: Bir ağırlık ölçüsü
Camız: Manda, siğir
Cüçük: Tavuk, Kaz gibi hayvanların yavrusu
Enik: Köpek yavrusu
Ferik: Yumurtlama zamanı gelmemiş tavuk
Hargele: Sürü, inek sürüsü
İlenme: Kendi kendine söylenme
Kaynarca: Akar su gözesi
Mil: Sel sularının bıraktığı çamur
Mitil: İnce, yüzsüz yorgan
Modul: Ucu çivili sopa
Mırıl: Bulanık çamurlu su
Nahir: Hayvan sürüsü. Öküz, İnek, At, Eşek,vb
Ödle: Korkak
Öllük: Çocuğun altına konan elenmiş toprak
Part: Karın, içkembe
Payalanmak: Şımarmak, kendini beğenmişlik
Pahlı: Kıskaç, kötü, hayın
Pür: Ağaç yaprağı
Salaca: Tabut
Soyha: Ölünün üstünden çıkarılan elbise

Yöresel yiyecek

SARUÇ

Hazırlanışı: Bütün yada şakkalanmış yani ikiye bölünmüş ceviz ipe dizilir. Un, nişasta ve dut şiresi karıştırılarak kaynatılır ve bulamacı elde edilir. İpe dizilmiş cevizler ki boyları bir metre kadardır, bu bulamaca daldırılır ve gerilmiş iplere asılır. Yüzü kuruduktan sonra bu işlem tekrarlanır. Güneşin en sıcak zamanında yapılan bu işleme, ipe dizilmiş olan cevizler görünmez olana kadar devam edilir. Kuruduktan sonra kalem boyunda parçalara ayrılır, kışın yemek için yerine kaldırılır. Cevizli sucuk, köme adıyla diğer yörelerimizde de bilinen saruç eskiden eğlencelik yiyeceklerdendir.

Divriği'de Mutfiak Kültürü (Fatma PEKŞEN- Müjgan ÜÇER)

Yöresel Şiir

BEKLERİM SELAMIN

Beklerim selamın seher zamanı
İlgıt ılgıt esen yel ile gönder
Engel olur ise dağlar dumanı
Mektupla geç kalır tel ile gönder

Aşk ateşi gül sinende coşarsa
Firkat gelir ela gözler yaşlarsa
Irmak kenarına yolun düşerse
Bırak boz bulanık sel ile gönder

Selviye benzersin dallar içinde
Herkes seni söyler diller içinde
Eğer dolaşırsan güller içinde
Kopar yaprağını dal ile gönder

Ateşlere yakma Mahmut Erdal'ı
Tükendi takadı kalmadı hali
Kulağım haberde gözletme yolu
Ağızdan ağıza dil ile gönder

MAHMUT ERDAL

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Türk futbolunun taçsız kralı 2) Su akıtmak için kullanılan üstü açık boru - Melhem, deva 3)Bir gezegen - Bir sayı 4) Doktor'un kısa yazılışı - Derin oyuk, mağara - Tahil tozu 5) Avrupa ortak pazar imi - Umut 6) Anadolu Ajansı imi - Kari, okuyucu 7) Sinema oyuncusu..... Bubikoğlu - Matematikte sabit sayı 8) Kedi köpek yavrusu - Kuş yuvası 9) Avuç içi - Üye 10) Avanak - Yalan söyleyip kabul etmemek 11) Asya'da yaşayan bir türk topluluk halkı - Argon'un imi

Yukarıdan Aşağıya 1) Tiyatro ve sinema oyuncusu (erkek)2) Vücutta oluşan azotlu madde - San, nam 3) Futbol oynamaya yarayan yuvarlak meşin - Direktif, öneri 4) Kemigin içinde bulunur - Sevgi, meşk- Bir hayret ünlemi 5) Söylev- İlgili, ilişik 6) İngilizce evet anlamında sözcük - Kabul etme 7) Radyo Televizyon üst kurulu imi - Ozan 8) Boru sesi - Genel 9) Oyuncu ... Sürmeli - İridyum'un imi- Elbisenin buyon bölümü 10) Değerli bir taş - Bir gün adı 11) Asya'da bir devlet - Afyon'un bir ilçesi

Önceki bulmacanın cevabı

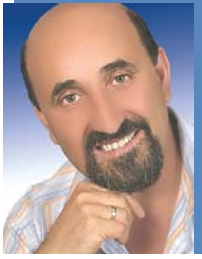
Soldan Sağa 1) Katamaran 2) Elemek - Lale 3) Makas - Saray 4)Ak - Çimen - Ml 5) Laz - Rol 6) Akm - Dalak 7) Ur - Lafazan 8) Netice - Ayaz 9) Aç - Murat- Mi 10) Leman - Dul 11) Lt - Uzak-Re
Yukarıdan Aşağıya1) Kemal Sunal 2) Alaka - Reçel 3) Tek -Za -Mt 4) Amaç - Klima 5) Mesirmacunu 6) Ak -Mo - Fer 7) Selda - Ata 8) Alan -Azat 9) Nar - Alay 10) Lam - Anamur 11) Leylek - Zile

*ATANER YILDIRIM

ataneryildirim@hotmail.com

Felsefe ve Mutluluk

4 Temmuz 2010'da edebiyat ve tiyatro eleştirmeni , yazar Fusun Akatlı yaşama veda etti. Arkasında Pusulamız Felsefe ve onlarca kitap bıraktarak...Felsefeye ve mutluluğa yeni bir bakış açısı getirerek...

Mutluluk nedir? Mutluluk, insanın içinde bulunduğu çelişkileri, çatışmaları, problemleri çözüp bir uyuma varmasıdır.Sorunlara birer çözüm yolu bulmasıdır. İnsanın üç boyutta çatışması vardır. Doğayla çatışması bunların başında gelir.Bunun çözümü de bilimsel çalışmayla, teknikle olanaklıdır.İkincisi insanın sınıfsal çelişki ve çatışmalarıdır.Diyalaktik bu süreci anlatır.Bunu da farkındalık ve sınıf bilinciyle aşabiliriz.Sonuncusu ise, insanın kendi kendisiyle olan çatışmasıdır.Bunu da kendini tanıyarak, biz bilinciyle ve mutluluk paradigmasıyla başarabiliriz.

Görülüyor ki, insanın yaşamı birkaç yönlü mücadeledir.Öyle bir mücadele ki, alanlarının sınırları kesin çizgilerle çizilmemiştir. Yani bir kişi, önce doğayla çatışmamı bir halledeyim, sonra da sınıfsal mücadelemi vereyim ardından da iç çatışmalarımı çözeyim diyemez. Bireyin yaşamı mücadelenin adımlarından oluştuğu gibi, insanlık tarihi de mücadelenin adımlarından oluşur.Nasıl toz pembe bir tarih yoksa, toz pembe bir yaşam da olmayacaktır...

Mutluluk, kişinin her türlü çelişkisini aşması, çatıştığı şeylerle , yani doğayla, toplumla, kendi kendisiyle bir uyuma varmasıdır. Bu bir sonuç değil, süreçtir.Gerek bilimde, gerek sanatta, gerekse pratikte insanın vazgeçilmez değeri olan yaratıcılık bu sürecin ürünüdür. Bugünün felsefesi bu süreçle ilgilenmektedir. İnsan nedir? Yaşamın anlamı nedir? Gibi...

Aristo, her canlı doğada, doğasına uygun davrandığı sürece mutlu olur der. Ve insana insan olmanın bilincini tattıran her şey mutluluktur. Kişi özünden kopmadan, insana yabancılaşmadan, üreterek anlamlı bir yaşam arayışında mücadelesi boyunca mutludur. Bu mücadele hep sürecekli.... ***Eğitimci-Yazar**

ACI KAYIBIMIZ

Annem

FATO GÜNAYDIN'ı kaybetmenin üzüntüsü içerisindeyim.

KAMBER GÜNAYDIN**BİR ULUS İNŞAASINDA DERSİM**

“Mağaralara iltica etmişlerdi. Orada zehirli gaz kullandı.Mağara kapısının içinden.Bunları fare gibi zehirlədiler.Yediden yetmişe o dersim Kürtlerini kestiler.Kanlı bir hareket oldu.Dersim davası da böylece bitmiş oldu” **İhsan Sabri Çağlayangil**

Evet... Resmi tarihçilerin unutturmaya çalıştıkları,ama toplumsal belleğin asla unutmadığı o Dersim Katliamı'nın resmi ağzardan itirafı işte böyle... Hak mücadelelerini “ihamet” olarak gören egemen siyaset, kendi katliamlarını da “meşru” olduğunu bu topluma yıllarca empoze etti... 'Ve elbette tarih ve olaylara ezenler açısından değil ezilenler, kazananlar değil kaybedenler açısından bakmayı öğrenemediğim müddetçe onca yaşananları bir kader,bir hak edildimiştir olarak görmeye de devam edeceğiz demektir...'

Biliyorsunuz geçen yıl CHP'li Onur Öymen yaşanan çatışmalı süreçle ilgili bir önermede bulunmuştu. “Artık analar ağlamasın.Bu savaş bitsin'diyenlere karşı”Dersimde de anaların ağladığını, ama hiç kimse bu mücadeleyi durduralım demedi...” tarzındaki maksadı aşan bir söz etmişti.. Ve bir zihniyetin ifadesi olan bu sözü, başta Dersim ve Aleviler olmak üzere toplumun bazı kesimlerinde ciddi bir tepkiye neden olmuştu...

Yine bugünlerde kökten bir çözümle sorun olmaktan çıkarıldığı söylenen Dersim, bunca yıl sonra yeniden gün yüzüne çıkıyor... Hem de yüzlerce yıldır sürdürülen bir ideolojinin son temsilcisi ve egemen siyasiler nezdinde... Dersimi kimin vurduğu üzerinden bir tartışmayla,adeta referandum sürecine meze yapılıyor...Ve elbette Dersim üzerinden birbirlerini vurmaya çalışanların samimiyetsizliği,kendilerinde koruyucu ve kollayıcısı olduğu bu devletin rolünü asla gizlemeye yetmiyor...

Peki, o gün Dersim de neler olmuştu. Bizlerden gizlenen tam olarak neydi? Muktedirlerin bir “çıban başı” olarak gördükleri o Dersim’de, yaşananları nasıl anlamalıyız... Önce gelin bu sorunun adını doğru koyalım. Yetmiş yıldır bu toplumdan saklanan Dersim faciası, bir isyanın bastırılması değildi,tam tersi bir direnişti... Yani nefsi müdafaaıydı...

Bugünkü Tunceli adıyla anılan il sınırlarına, o zaman Bingöl, Elazığ ve Sivas'ında bir bölümümü içine alan bölgeye Dersim denirdi. Osmanlının bile kapısını defalarlı açıp da ona bir türlü hakim olamadığı, onlara asker ve vergi vermediği, Anadolu Kızılbaş'larının Kabe'si konumunda olan bir bölgeydi. Kimi Bektaşî tekkelerin dolaylı katkılarını da arkalarına alanlar, oranın Kızılbaş Kürt dokusunu değiştirmek için her türlü yöntemi denediler. O güne kadar ta osmanlıdan beri 500 yıldır özerk yaşayan, hatta kısa bir dönem cumhuriyet bile yaşamış olan bu bölge, odur budur hep bir “çıban başı” olarak görülmüştür. Şükrü Kaya'nın ifadesiyle bölgeye 1876 dan itibaren onlarca askeri hareket düzenlendiği halde, köklü bir çözüm sağlanamamıştır.

İşte bu nihai çözümün sağlanması için devlet erkani tarafından cumhuriyet meclisine, bölgeyle ilgili raporlar üzerine raporlar gönderilir. Mültkiye müfettişi

Hamdi Bey,daha 1926 da hazırladığı raporda, “Dersim, hükümet-i cumhuriyet için bir çıbandır. Bu çıbanın üzerine kat-i bir ameliyat yapmak gerekir” der. Genel Kurmay başkanı Feyzi Çakmak da, o bölgenin “okşanarak kazanılmayacağı, silahlı kuvvetlerin müdahalesinin Dersimliye daha çok tesir edeceğini” yani imhasına yönelik raporlar hazırlar. Dolayısıyla Celal Bayar'dan Şükrü Kaya'ya, Feyzi Çakmak'tan İsmet İnönü'ye kadar onlarcası “şark planı” hazırlayıp yürürlüğe sokulması için çaba sarf ederler...

Bu planlarla sadece oranın imhası yoktur... Aynı zamanda ve asıl murad edilen,o coğrafyada yaşayan Kürtlerin Türkleştirilmesi, yani asimilasyonuyla birlikte tektipleştirmekte vardır.Genel kurmay başkanı Feyzi Çakmak daha 1930 yılında şunları yazmaktaydı; “Erzincan merkez ilçesinde on bin kürt vardır.Bunlar Alevilikten faydalanarak mevcut Türk köylerini Kürtleştirmeye ve Kürt dilini yaymaya çalışmaktadırlar.Birkaç sene sonra Kürtlüğün bütün Erzincan'ı kapsıyacağından endişe ediyorum...Türk

toplumu içinde bunları eritmeli,ondan sonrada öz Türk hukuku uygulanmalı..” der.

Öyleyse Türk ve Müslüman olan homejen bir ulus yaratmak için,ne gerekirse yapılmalıydı. Başvekil İsmet paşa, “Bu ülkede sadece Türkler ırksal haklar talep etme hakkına sahiptir. Başka hiç kimsenin böyle bir hakkı yoktur” derken, adliye vekili M.E.Bozkurt ise “Sadece Türk soyundan olmayanların bu memlekette tek hakları vardır, oda hizmetçi olma, köle olma hakkıdır. Dağlar taşlar böyle bilsin...” der. İttihatçıların etnik analizler için Anadolu'ya yolladığı Baha Sait'ten tutunda, bizzat Mustafa Kemal' in görevlendirdiği Raşit Tankut'a kadar bu konuda CHP'ye düzinelerce gizli raporlar aktarılır...

Görünen o ki Cumhuriyetin Dersim algısını şekillendiren tüm bu çalışmaların, daha 1925'den itibaren yani katliamdan tam on iki yıl önceden adım adım hazırlandığını görüyoruz. Ağrı ve 'Şeyh Sait İsyanları'nın bastırılmasından sonra sıranın Dersim'e geldiğini, bunun içinde uzunca bir hazırlık evresinden geçtiği aşikar...Ve bu sorun ikinci dünya harbinin başlamasından öncede bir an kesilip

atılmalıydı....!

Peki, neydi bu katliam öncesi hazırlıklar? Önce 1934'de çıkarılan “zorunlu iskan” kanunuyla birlikte Aralık 1935'de bir nevi sıkı yönetim olan “Tunceli ilinin idaresi” olan özel bir kanun çıkarılıyor. Böylece Dersim'in adı yakın zamanda tepelerine inecek tuncun elinden dolayı Tunceli adını alıyor. Ardından bölge valiliği kurulur. Bu bölge valiliğin başına da, daha önce Koçgir-i direnişini vahşice bastıran Sakallı Nurettin paşanın damadı Abdullah Alpdoğan atanır.

Artık geniş yetkilerle donatılan paşanın astığı astık, kestiği kestiktir. Bakanlar kurulu toplantısından çıkan bir “ıslahat” programıyla da, o bölgeye yapılacak karakollar için yollar ve köprülerin yapımına hız verilecektir. Böylece merkezi otoritenin asker ve vergi alımı düzene sokulacak, direnenler ise batı illerine sürülüp o bölge tümüyle boşaltılacaktır. Ta ki 1950'lere kadar

78is@windowslive.com

İSMAİL ASIL

kırımında yaklaşık 20 bin Ermeni'yi Erzincan üzerinden Rusya'ya kaçırıp hayatlarını kurtaranlar, bu kez kendi hayatlarını kurtaramayacaklardır. Diyarbakır'dan kalkacak olan bomba yüklü uçak filosu-bunlardan birini de Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçe kullanır-tüm Dersimi sivil gözetmeden vururlar...

Ve böylece bu topraklarda devlet erkani eliyle işlenecek olan en büyük katliamlardan birisi daha devreye sokulmuş olur...Alevilere Yavuz'un gözüyle bakan kimileri içinde,bulunmaz bir fırsat doğmuş olur...“Hiç bir kızıl başı sağ bırakmayın”diyenlerce yerleri yurtları ateşe verilenler, canlarını kurtarmak için mağaralara sığınarlarda,tümüyle imha edileceklerdir... Yakalananlar ise oracıkta hemen kurşuna dizilirler...Fırat'ın bir kolu olan murat suyu,günlerce kızıla boyanır...

Her ne kadar sadece ölü sayısını resmi rakam 13.160 olarak verse de, kimi yerel kaynaklar bu rakamın 30 ile 40 bin arası olduğunu söylerler. Direnişten geriye kalanlar ise, her bir aileden dört ferdi geçmemek üzere yaban ellere sürgüne gönderilecek ve kimi kız çocuklar subaylara “evlatlık” olarak dağıtılacaktır... Geleceğin hava kuvvetleri komutanı olacak olan M.Batur orada olanlarla ilgili,yaşantısının bu bölümünü ne yazık ki anlatamayacağını ve bir devlet sıı olarak kalacağını ifade eder...

Böylece Dersimde artık sona yaklaşılır... Ordu kumandanı Erzincan valisiyle Seyit Rıza'ya haber gönderir... Ateşkes ilan edildiğini, zararlarını tanzim edileceğin, oturup anlaşmak için canının bağışlandığını iletir. Ve hareketin durduracağı sözünü alan 70 küsur yaşında olan Seyit Rıza, küçük oğlunun da içinde olduğu 57 yandaşıyla birlikte teslim olur...

Lakin Elazığ Buğday Meydanı'nda idam edileceğini bilemez... Hafta sonu olmasına rağmen apar topar bir araba farlarının ışığı altında yargılanır... İddialar karşısında savunmalarını yapabilecek avukatları bile olmaz... O gün geldiğinde ise son isteğinin, yaşı büyütülen küçük oğlunun teyid ırsarlarına rağmen kendinden sonra idam edilmesidir...

Ama nafile... Önce gözleri önünde oğlu idam sehpasına çıkarılır... Ardından yalancı bir şahitlikle yaşı küçültülerek,bir şafak vakti idam edilir... Ve cenazeler sokaklarda günlerce teşhir edildikten sonra yakılır... Onlara göre Dersim hadisesi de böylece bitmiş olur...

“...Savcı namaz kılıp kılmayacağını sordu. İstemedi... Hava soğuktu ve etrafta kimseler yoktu... Ama o koca yaşlı adam Seyit Rıza, idama giderken teyid insan doluymuş gibi sessiz ve boşluğa hitap etti. 'Evladı kerbelayih, Ayıptır. Zulümdür. Cinayettir' dedi ve ipi kendi eliyle boynuna geçirip sandalyesini de kendisi iteledi...O anda tüylerim diken diken oldu...” İ.S. Çağlayangil.

DİVRİĞİ’DE SATILIK ARSALAR

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
1	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 31	7 1 8 1
2	Garipler Mahallesi	Ada 306 Parsel 14	5 7 1 1
3	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 3	328
4	Karamahmut Uluark	Ada 271 Parsel 1	108
5	Kele Mahallesi	Ada 226 Parsel 2	4 1 1 4
6	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 5	486 m
7	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 6	317 m
8	Güllübağ Mahallesi	Ada 632 Parsel 7	404 m
9	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 3	457 m
10	Güllübağ Mahallesi	Ada 633 Parsel 4	433 m
11	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 6	508 m
12	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 7	426 m

SIRA	MAHALLE	ADA-PARSEL	METREKARE
13	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 8	4 0 7
14	Güllübağ Mahallesi	Ada 634 Parsel 9	391
15	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 2	3 4 4
16	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 3	3 5 0
17	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 4	3 7 7
18	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 5	3 9 6
19	Güllübağ Mahallesi	Ada 637 Parsel 6	4 2 9
20	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 8	7 9 0
21	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 9	5 2 4
22	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 10	5 0 8
23	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 1	4292
24	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 11	4 9 3
25	Güllübağ Mahallesi	Ada 638 Parsel 2	4 5 3

Tarlaların ve arsaların satışıyla ilgili irtibat telefonları. 0532. 302 46 53. 0212. 458 82 16

İHSAN ÇALAPVERDİ

ihsançalapverdi@mynet.com

Bir Yaz Gecesi Rüyası

Yıl 1955 minik yavrular olarak sınıf sıralarının aralarında kayboluyoruz. Öğretmenimiz uzun boylu iri yapılı karşımızda bir dağ gibi duruyor. Onun bu duruşu bizlere yaşamımızda topluma karşı saygılı olmamız gerekliliğini öğretiyordu. Üçüncü sınıf okul önünde çektiğimiz resim o günler için bir anlam ifade etmiyordu. Yıllar sonra ilk defa gördüğüm bu resme baktığımda bütün düşüncelerim birbiri içinde kaybolup gitti. Saf bakışlarla minnacık yavrular olarak öğretmenimizin etrafında onun koruması altında kümeleşmişiz. Hele yakın bir zamanda kaybettiğimiz sevgili arkadaşımız Bekir Çankaya'nın duruşu benim bütün duygularımı bir yumak haline getirdi. Bu duygular içinde Uğur arkadaşımızın mesajını dahi okuyamaz hale geldim.

Yıllar geçti 50 sene sonra aynı sıralarda buluşmanın verdiği coşku ve heyecan öğretmenimiz dâhil bütün arkadaşların temel ögesi idi. Her arkadaş sanki bir rüya âleminde yaşıyor gibiydi. Her geçen zaman bizleri bu rüya âleminin daha da derinliklerine itiyordu. Sanki okula ilk başladığımız günler gibi öğretmenimizin kanatları altında birbirimizle yeniden bütünleşiyorduk. Büyük öğrenciler olarak yaptığımız toplantıda saygı ve sevgi öğretmenimiz dâhil hepimizi bir bütün haline getirmişti.

Toplantı sonrası yıllarca çeşitli mahallelerde yaşayan arkadaşlarımızın isteği doğrultusunda evlerimizde bulundukları yerleri dolastık. Yapı sisteminin aşşap ve kerpiç olması nedeniyle pek çok arkadaşımızın yaşadıkları evler bakımsızlıktan harabe haline gelmesi bizleri hüznölendirdi. Örnek olarak yapılan bazı evler gelecek için bir umut ışığı idi. Öğretmenimizin bizler için özel olarak hazırlattığı Divriği Pilavı ikramını Konak Lokantasında yedikten sonra Dünya Kültür Miras Listesindeki tek anıt eserimiz olan Ulu cami'yi okul yıllarındaki gibi dolastık bezemeleriyle dünya harikası olan kapıların önündeki resimlerimiz belki gelecekte bir tarih olacak. Taşbaşındaki gurup toplantımız daha samimi sohbetlerle geç vakitlere kadar devam etti.

Rüyamızın ikinci günü öğretmenimizle birlikte arkadaşlarla Kemaliye gezisi yaptık, yorucu bir gezi olmasına rağmen hiçbirimiz rahatsız olmadık 3 saat süren kanyon gezisinden sora otelimizde geç vakitlere kadar kendi aramızda sanatçı arkadaşımız Yıldız'ın güzel sesinden dinlediğimiz türküler ve eşlik eden arkadaşlarımızla coşku ve mutluluk bütün arkadaşların sevinciydi. Öğretmenimizin örnek bir saygı davranışı dikkatimi çekti. Kendisine ikram edilen çayı arkadaşlarımız şarkı ve türkü söylerken içmiyordu ara bölümlerde çayını içiyordu. Böyle bir samimi ve saygın bir topluluk olmamızı sağlayan öğretmenimizdi. Bizlere farkında olmadan çok güzel değerler kazandırdı kendisine minnettarız sağlıklı ömürler dileriz.

Artık rüyadan uyanma zamanı gelmişti üçüncü gün yavaş yavaş aramızdan ayrılan arkadaşlar bu güzel rüyanın heyecan ve mutluluğunu yaşayarak sevgi içinde yaşadıkları kentlere döndüler. Bizlere böyle güzel bir rüyayı yaşatan başta sayın öğretmenimiz ve bütün arkadaşlarımıza sonsuz minnettarız.

GEÇMİŞ OLSUN

Divriği Atatürk İlkokulu Mezunlarından, arkadaşımız

UĞUR GÜLKAYA

Kalp Ameliyatı geçirmiştir. Kendisine acil şifalar dileriz

Divriği Atatürk İlkokulu 1960 yılı mezunları

STAR ÇELİK TİC. LTD. ŞTİ.

BGH
EDELSTAHL

Fikret YILMAZ

Makine Yük. Müh.
Genel Müdür

İktili, Demirciler Organize Sanayi Sitesi
D. 2 Blok No. 302 Küçükçekmece / İstanbul
Tel. : (0212) 671 52 87 - 671 51 97
Faks: (0212) 671 52 04
Cep : (0533) 304 58 49
E-posta : starcelik2@yahoo.com.tr

Öğretmenden mektup var

Öğretmen Alaeddin Çulcuoğlu 1960 yılında mezun ettiği öğrencilerine mektup yazdı.

Öğretmenden mektup var

Sevgili Öğrencilerim,
Haziran 1960 yılında Divriği Atatürk İlkokulu'ndan mezuniyetinizin ellinci yıldönümünde; herbiriniz yurdumuzun çeşitli illerinden büyük fedakarlıklara katlanarak Divriği'ye gelip, 8 Temmuz 2010 günü, okulunuz beşinci sınıfında toplanmanız, bir araya gelmeniz beni çok sevindirdi. Çok mutlu oldum. Hepiniz sağolunuz, varolunuz. Hepinizin aynı gözlerinizden öper,

hayırlı ömürler diler; başarılarınızın devamını Yüce Allah'tan dilerim. Hepinizi çok seviyorum. Bu büyük olayı gerçekleştiren organize heyeti: Fikri Terzioğlu, Ali Ağzitemiz, İhsan Çalapverdi, ve Mehmet Aras'a da ayrıca teşekkür eder, mutluluklar dileğimle gözlerinizden öperim. Hepiniz Allah'a emanet olunuz.
Emekli Öğretmen - Alaeddin Çulcuoğlu

Divriği Atatürk İlkokulu Mezunları 50 yıl sonra geçtiğimiz ay Divriği'de buluştular. Divriği Gazetesi'nde haber olarak yayımlanan bu buluşmanın ardından dönemin ilkokul öğretmeni **Alaeddin Çulcuoğlu** ve o dönemin ilkokul öğrencisi İhsan Çalapverdi birer açıklama yaptılar. **Alaeddin Çulcuoğlu** 1960 yılında mezun olan öğrencilerine kısa bir mektup yazarak duygularını anlattı. Atatürk İlkokulu 1960 yılı mezunlarından Halk Müziğinin tanınan simalarından Yıldız

Yurtsever'in görüşleri de duygu yüklü. Yurtsever yıllar sonra buluşmanın heyecanını asla unutamayacağını söyleyerek, bu buluşmaya öncülük eden Fikri Terzioğlu, İhsan Çalapverdi ve Ali Ağzitemiz'e teşekkürlerini ileterek başladı konuşmasına. Yıldız Yurtsever aynı buluşmayı İstanbul'da da yapmanın mümkün olacağını söyledi. Fikri Terzioğlu ve İhsan Çalapverdi böyle bir öneriye nasıl bakarlar onu da ileriki günlerde göreceğiz.

Elli yıl sonra buluşmanın sevinci

Yıldız Yurtsever Divriği doğumlu bir sanatçı. Yurtsever, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarında Sanatçı ve Öğretim elemanı olarak 29 sene görev yaptı.

» Türkü söylemeye ne zaman ve nasıl başladınız?

Ben ilkokul yıllarımda türkü söylemeye başladım. Öğretmenlerim beni çok severlerdi. Hadi Yıldız bir türkü söyle derlerdi. Ben de çıkıp söyledim. 1960 senesinde İstanbul'a geldi. daha sonra da yavaş yavaş düğün salonlarında türküler söylemeye başladım. Daha sonra küçük çaplı konserler filan derken ilerlettim bu işi. Tanınmam ve duyulmam 1964 yılında başladı. TRT'ye dışardan misafir sanatçı olarak bant yapıyordum. 1974 senesinde Maçka'da Maden Fakültesinde haftada bir gün canlı yayın televizyon programlarına katıldım.

» Hangi tür müzik yapıyorsunuz?

Halk Müziği okurdum. Değişir, türküler, uzunhavalara okuyorum. Arguvan ve Çamşır Türkülerini de okuyorum ayrıca.

» Çok küçük yaşta Divriği'den ayrılmışsınız ama o bölgenin türkülerini çok güzel okuyorsunuz. Bunu nasıl başarıyorsunuz? Valla bilmiyorum. Türküleri çok sevmem bu sorunun cevabı olsa gerek. Bağlamanın, kavalın, meyin sesini duyduğum zaman tüylerim diken diken olur.

» O günleri biraz anlatır mısınız?

Feyzullah Çınar ile 1969 senesinde turneye çıktık. Türkiye'nin her tarafını gezdik. Tunceli, Elazığ, Sivas, Malatya, Erzincan, hatta ilçeler her tarafa gittik anlayacağınız. Feyzullah Çınar sahneye çıktımı salonun havası değişirdi. Onu çok severlerdi. Feyzullah Çınar herşeyi bilirdi. Bilgiliydi, kültürlüydü. Halkın yaşamının ve kültürünün yakın tanığıydı.

» O günden bu güne, Müzikte bakış açıları, yorum farkları ve dinleyici tercihleri

değişimi?

Tabi değişti. Konserlerde bir şarkıcı olurdu 15 türkücü. Ayrıca komedyenler olurdu bu konserlerde. İnsanlar türküllere hasretti. Salonlar çok kalabalık olmasa bile insanlar bizleri can kulağıyla dinlerlerdi. Konser bitene kadar kimse salondan ayrılmazdı, sonuna kadar dinlerlerdi bizi. Alkışlarken bile sanatçılar arasında ayrılm yapmazlardı. en popüler sanatçıya da en amatör sanatçıya da aynı alkış esirgmeden verilerdi. Şimdi böyle mi?

tanındınız?

Muhlis Akarsu, Feyzullah Çınar, Mahmut Erdal, Aşık Daimi, Ali Metin, Abdullah Papur, Mahsuni gibi pek çok sanatçıyı yakından tanıma imkanım oldu.

» Halk Müziği yeterli kadar derlenebildi mi?

Ne yazık ki hayır. Muzaffer Sarısözen ve Nida Tüfekçi'nin emeğinin üzerine birşey konulamadı. Çok değerli sanatçılarımız kendi imkanlarıyla elbette çok başarılı ürünler ortaya koydular ama yine de ortaya

» Şimdi neden öyle değil peki?

Televizyonlar çıktı böyle oldu. İnsanların müzik tercihlerinde çeşitli seçenekler ortaya çıktı. Arabesk Müzik öne çıktı. Halk Müziği dinlenmez oldu. Müziğe ulaşmak kolaylaştı. Bütün bunlar etken tabi. Bugün de Pop Müziği öne çıkıyor.

» Devletin müziğe katkısı olmalı mı?

Sanatçı devletten çok fazla bir destek göremiyor. Böyle olmamalı. Yüzlerce başarılı insan hiçbir güvencesi olmadan hiçbir imkanı olmadan kaybolup gidiyor. Bu değerler nasıl ortaya çıkacak. Devlet sanatçılarına güvence ve imkan sağlamalı. Ben böyle düşünüyorum.

» Bugün aramızda olmayan sanatçılarımızdan kimleri

çıkarılmayan türkülerimiz, çıkarılardan daha fazladır. Şimdi zaten birşey üretilmiyor. Mevcut türkülerin sözlerini değiştirerek uydurma türküler icat ediyorlar. Bu benim türküm deyip sıyrılıp çıkıyorlar. Bu çok üzücü bir durum

» Avrupa turneleri de olurmuydu?

Olmazdı. Ben 1970 yılından 77 yılına kadar Avrupa turnelerine gittim. O yıllarda Eski İstanbul Radyosu sanatçılarından Organizatör Hüseyin Oylum vardı. Biz daha çok onunla giderdik. Murat Çobanoğlu, Selde Bağcan, Erkan Ocaklı gibi adını hatırlayamadığım onlarca tanınmış sanatçı bu turnelere giderdik.

» Geçtiğimiz günlerde bir grup arkadaşınızla Divriği'yi ziyaret ettiniz. Bu ziyaretinizin amacı neydi?

Fikri Terzioğlu beni aradı. 1960 yılında mezun olduğumuz ilkokul arkadaşlarımızla buluşacaklarını, Divriği'de okulumuza ziyaret edeceklerini, benim de katılmak isteyip istemediğimi sordu. Canıgönülden bu ziyarete gitmek istediğimi söyledim. Kalktık gittik. Taşbaşı'nda bulştuk ilkokul arkadaşlarımızla. Hepsinin adlarını biliyordum ama aradan çok uzun zaman geçtiği için hiç kimseyi tanıyamadım. Ama arkadaşlarımı tanıdıktan sonra aynı sıcaklıkla aynı samimiyetle sarıldık hasret giderdik. Divriği'yi gezdik, Öğretmenimiz Alaeddin Çulcuoğlu'nu yeniden gördük. 50 yıl sonra da olsa o günleri yeniden yaşadık. Fikri Terzioğlu'na ve İhsan Çalapverdi'ye böyle bir girişimde bulundukları için çok çok teşekkür ederim. Beni son derece mutlu ettiler. Bu buluşmaların sadece Divriği'de değil İstanbul'da da yapılsa güzel olacağı kanatindeyim.

Geleneksel Erşün Şenlikleri coşkulu geçti

Erşin (Güneyevler) Köyü Geleneksel Şenliği yapıldı. 21 Ağustos'da köy meydanında yapılan şenliğe Ankara'dan, İstanbul'dan ve çeşitli şehirlerden çok sayıda Erşin'li bu şenliğe katıldılar.

Geleneksel Erşün(Güneyevler) Köyü Şenliği 21 Ağustos'da Köy Meydanı'nda yapıldı. Ankara, İstanbul Köy Dernekleri ve Köy Muhtarlığının birlikteliğiyle gerçekleştirilen şenlik türkülerle ve halaylarla sürdü. İstanbul ve Ankara Erşün Köy Dernek Başkanlarının da katıldığı şenliğe Kemancı Hikmet, Ahmet Mercan ve Tekin Dinçer türkülerıyla renk kattılar. CHP İl Genel Meclisi üyesi Sadık Güller, Divriği Ziraat Odası Başkanı İsmail Demir

Taşıyıcılar Divriği Kooperatifi Başkanı Nurettin Özbek ve Divriği Gazetesi'nin yazarlarından Şahin Küçük Erşün Şenliğine katıldılar. **BİRLİK MESAJI** Geleneksel Erşün Köyü Şenliğinde İstanbul ve Ankara Erşün Köyü Dernek Başkanları birer

konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalarda dostluk ve barış mesajları üzerinde duruldu. Köyün sorunlarına da değinilen konuşmalar köylülerce coşkuyla karşılandı. Şenlik akşamın geç saatlerine kadar sürdü. Herhangi bir olumsuz ve tatsız olay olmadan şenlik sona erdi.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Papatya Falı

Günlük hayatımızda en çok kullanılan iki kelime Türkiye'nin gündemini işgal ediyor. İnsanlar ikiye ayrılmış. Anayasa değişikliğini oylayacaklar. Bir kesim hayır demeyi "Türkiye'nin geleceği için" olmazsa olmaz olarak görüyor.

Evet diyenler ise "Türkiye'nin darbe anayasasından kurtuluş ve daha çok demokrasi gelecek" diyorlar. Hayırcılar kıyameti kopartıyorlar. "Türkiye'de din devleti kuruluyor. Tarikatlar devleti ele geçirecek. Yargı siyasallaştırılıyor..." Kim bunları söyleyenler? CHP, kendini sol gösteren çıkar çevreleri, ulusalcı olduklarını söyleyen gayri ciddi yapılar, yıllarca halkın sırtından geçinen üretmeyen/üretmeyecek duruma gelmiş yapılar, aydın ve bilim ahlakı tartışmalı olan kesimler...

Hayırcılar içinde, tutarlı gerekçeye yalnızca CHP sahiptir. İktidar olma gayesi nedeniyle CHP'nin bu tavrı anlaşılmalıdır. Kızılay'da anayasa kampanyası yapan gençler elinde gazeteleri taşıyorlardı. "Anayasa'ya hayır, hukuksuz düzen kuruluyor..." vanlarına yaklaştım. Gençlerin hemen hepsi "küçük burjuva" nitelikli talebe idiler. Karşılıklı sohbet başladı. Niçin hayır? Diye sorduğumda, siyasal olarak durdukları yer anlamında, sağlıklı hiçbir gerekçe ortaya koyamadılar. Çok duygusaldılar. "İşçi sınıfının iktidarını" savunuyorlardı. Ancak yanlarında emekçilere benzer hiçbir kimseyi göremiyordum. Hemen hepsi markalı giysileri ile ayrıca ilgi odağı idiler. Gençlere, "niçin emekçilerin yoksulların, ötekileştirilmiş tecrit edilmişlerin yaşam alanlarına gitmiyorsunuz?" dediğim de; -"Bizi orada terlikle kovalıyorlar, Komünist lafını duyar duymaz bizi kovalıyorlar..." Bu gençlere;

-Gitmeniz ve ulaşmanız gereken yerler, kovalandığınız yerlerdir. Niçin kovalandığınızı sorgulayıp diyerek gençlerden ayrıldım. Sürekli kendimi sorguluyordum. İnsanlar hafızalarını neden kullanmazlar? Geçmiş neden önemsemezler? Diye. 12 Eylül nasıl unutulur? İşkencelerde can verenler, idam edilenler, sakat bırakılanlar, işsiz bırakılanlar... Tüm bu toplumsal alt üst oluşun nedeni bir sistemin sorgulanmasına kim? Ne için? Karşı çıkar. Bırakın beyler "Egemen güçler arasındaki savaş"ı a taraf olmayın. Emekçileri, yoksulların yararına bu savaştan yararlanın. Aksi durumda halkımız tarafından Kızılay'dan bile kovalanırsınız. Hayır cephesinden bir örnek daha vereyim. Kalpak takıp kırmızı fularla televizyonları gezen zatı muhteremi dinledikçe, tüylerim ürperiyor. Bu zat halkları birbirine düşman etmek için elinde geleni arkasına bırakıyor. Nihal Atsız'ı geride bırakacak kadar kafatasçı. CHP için "CHP, Çandarlı Halil Partisi idi, zamanın büyük güçleri açısından işbirliği ve çok zaman haindi." diyen kırmızı fularlı zatı muhterem "vatanının bölünmemesi için CHP, MHP, İP Ortaklığından bir ulusal cephe çağırışı" yapabiliyor. Kolay gelsin küçük Marksist.

Anlamıyorum. Düşünce engel tanınamalı diyorum. Işık hızıyla düşünmek istiyorum. Maddede şekil bulsun diye diretmeyorum. Ancak özgür düşüncenin, özgür bireyleri yaratacağını biliyorum. 1960'lı yıllarda babalarımız gurbet ellerde çalışırken, bizde köylerimizde, babalarımızın yolunu gözler ve özlem duyardık. Köy çocukları ile babalarımızın geleceği yönleri uğur böceklerinin yardımıyla belirledik. Elimize uğur böceğini alır. -Söyle bana babam ne yönde gelecek? Fırrr. Bir iki kez sorgulamadan sonra, uğur böceği uçar, bizde mutluluk çığlığı atardık. EVET yada HAYIR işi de böyle bir şey. Demokrasi nereden gelecek diye beklemek nafiledir. Güç kollarımızda ve beyinlerimizde.

BAŞSAĞLIĞI

Divriği Çitme Köyü'nden değerli işadamlarımızdan Sayın Adil Yıldırım'ın Annesi

Lütfiye YILDIRIM

Hakka Yürüdü. Ailesinin ve akrabalarının başı sağolsun.

Divriği Gazetesi Çalışanları

Kongre 24 Ekim'de yapılacak

Ankara Divriği Kültür Derneği 24 Ekim tarihinde Olağan Kongre'sini yapacak. Mevcut yönetim Kurulu üyeleri iki yıllık çalışmalarını gazetemize anlattılar.

» Son yıllarda bayağı hareketli günler yaşadı Ankara Divriği Kültür Derneği. Olağanüstü Kongreler, mahkemeler filan. Normale dönebilmemiz peki. Bu süreçten bahsetmek ister misiniz? Saygıdeğer Divriği Gazetesi okuyucuları, sevgili gazete emekçileri söyleşimize hepinize yürek dolusu sevgilerimizi sunarak başlamak istiyoruz. Evet gerçekten Divriği Kültür Derneği son dönemlerde hareketli ve zor günler yaşamıştı. Her şeyden önce insanların birbirlerine düşman gibi baktığı, mahkeme koridorlarında karşı karşıya geldikleri, insanların darğın olduğu, tartıştığı, yolda karşılaştıklarında dahi birbirlerini görmezlikten geldikleri bir dönem yaşandı. Bu herkes tarafından biliniyor. Bizim aday olmamızdaki en büyük etken de insanların sözünü ettiğimiz durumları ve Divriği Derneği'nin yaşadığı kargaşaydı. Ama şu günlerde bu harareti günlerin yerini, birlik ve beraberlik içerisinde yapılan faaliyetler, dayanışma, kaynaşma aldı. Derneğimizi bu seviyeye getirebilmek için bütün yönetim kurulumuz, danışma kurulumuz ve köy derneklerimiz hep birlikte büyük çaba harcadık. Başamanın da haklı gurunu hep birlikte yaşıyoruz.

» Ekim ayında dernek kongrenizi yapacaksınız. İki yıldır görevdesiniz. Neler vaad ettiniz, neler yaptınız?

24 Ekim'de kongremizi yapmayı planlıyoruz. Biz yönetim kurulu olarak göreve geldiğimiz günden bu yana Divriği Kültür Derneği'nin ilkeleri emekten ve soldan yana dik duruşu, geçmişten aldığı terbiye ve bu misyonun bizlere yüklediği sorumluluk bilinciyle çalıştık. Tek amacımız ve hedefimiz Divriği Kültürümüze, Divriğimize ve Divriğililerimize hizmet etmektir. 2 yıllık süre içerisinde de olanca imkansızlık ve zorluk içerisinde bunu başamanın haklı gururunu ve mutluluğunu yönetim kurulu olarak yaşıyoruz. Yapmış olduğumuz faaliyetlerimiz siz değerli basınımız, üyelerimiz ve Divriği halkı tarafından da yakından takip edildi. Almış olduğumuz övgüler başarıma karşılık bizlere sunulan en değerli ödül oldu.

» Yöneticilik sürecinizde şunu da yapsaydık keşke dediğiniz birşey varmı? Evet var. Derneğimize sürekli gelir sağlayacak bir proje gerçekleştirmeyi çok istedik. Ancak bu proje tamamen maddiyata dayalı bir proje olduğundan dolayı gerçekleştirememenin üzüntüsünü yaşıyoruz.

» Yönetiminiz nasıl bir kongre hazırlığı içerisinde?

Divriği kültür derneğinde yönetici olmak başkan olmak çok büyük bir onur sorumluluktur. Bizlerde yönetim kurulu olarak bu onurlu görevi derneğimizin ilkeleri doğrultusunda bize yüklenen sorumlulukla yerine getirmenin onurunu yaşıyoruz. 2 yıl yaptığımız bu görevden sonra 24 EKİM 2010 PAZAR günü Maltepe'de Çankaya Belediyesi YILMAZ GÜNEY Kongre Salonu'nda saat 10'da Kongremiz başlayacaktır. Kongremize bütün Divriğilileri Divriği dostlarını ve üyelerimizi bekliyoruz.

» Derneklerde alışılmış çalışmalar yapıp gidiyor. Bu çalışmalar yeterlimi? Dernekler yeni çalışma alanları açabiliirmi? Ne dersiniz?

Dediğiniz gibi derneklerde alışılmış çalışmalar dışında değişik ve yeni faaliyetler pek yapılmıyordu. Bu çalışmalar da tabii ki yetersizdi. Ancak biz yönetim kurulu olarak, en başta adımızda bulunan "Kültür Derneği" sıfatına yakışır faaliyetler gerçekleştirmek istedik. Bu faaliyetlerde destek olan ve yanımızda olan yönetim kurulu üyelerimize, köy derneklerimize ve

Divriğililere sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz. Biz yönetim olarak yapmış olduğumuz tüm faaliyetlerimizde hep köy derneklerimizle ve üyelerimizle birlikte olduk. Yapmış olduğumuz faaliyetlerden bazıları, gençlik gecesi, gençlik pikniği, kadınlar günü, aşure etkinliği, paneller, futbol turnuvası, ses yarışması, ve Divriği Pilav Şenliği muhteşem bir katılım ve coşku içerisinde gerçekleştirildi. Biliyorsunuz işsizlik had safhada, Dernek olarak onlarca işsizimize iş sağladık. Bu alana daha fazla eğilimi düşünüyoruz.

» Dernek üyelerinden yeterli yaklaşımı görebiliyormusunuz? Divriğililer derneklerine nasıl faydalı olmalı?

Biz tüm faaliyetlerimizde üyelerimizi ve Divriğilileri hep yanımda gördük. Faaliyetlerimizi hep birlikte yaptık. Bu konuda destek olan, katılan tüm üyelerimize ve Divriğililere teşekkürlerimizi sunuyoruz. Üyelerimizden ve Divriği'lilerden istediğimiz tek şey derneklerine sahip çıkmaları, Divriği Kültür Derneği makamına saygı duymaya ve yanında olmaya devam etsinler. Çünkü Divriği Kültür Derneği Ankara'nın en güçlü en saygın ve ilkel derneğidir.

» Divriği Türküleri Yarışması başlattınız. Bu yarışmaya ilgi nasıl, beklentileriniz gerçekleştimi? Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Divriğimizin halk kültürü ve halk müziği içerisindeki önemi ve yeri aşikardır. Ancak ve ancak özülerek söylemek istiyoruz ki son zamanlarda gerek hayat şartları, gerekse politik atraksiyonlar sayesinde bu önemi öncelikle biz Divriğililer unutmaya başladık. O muhteşem, o manidar, o bizi bizden alan türkülerimiz unutulması, o muhteşem eserlerin mimarları olan ozanlarımızın unutulması mümkün olabilir mi hiç? İşte bu endişe ve görev bilincimiz bize bu bağlamda bir şeyler yapma konusunda hareket geçmemizi sağladı. Ankara Divriği Kültür olarak öncelikle sanatçılar komisyonumuzu toplayıp, bu konuda görüş ve düşüncelerini aldık. Değerli sanatçılar komisyonumuzun düşüncemiz karşısındaki bizi onure eden görüş ve taktirleri sayesinde hiç zaman kaybetmeden düşüncemizi fiyata geçirmemiz gerektiği kararını aldık ve kolları sıvadık. Gönülden ve özden yapılan hiçbir şey karşılıksız kalmıyor. Bunun en güzel örneğini de ses

yarışmamızda aldık. Halkımızın desteği, değerli sanatçılarımızın desteği. Yarışmaya katılan türkölü yüreklerin desteği sayesinde divriğimize yakışır bir etkinlik, kültürümüze yakışır bir faaliyet gerçekleştirmiş olduk. Bu nedenle de yoğun istek ve talep üzerine bu sene ikincisini düzenledik. Bu etkinliğimiz sayesinde Divriğimiz bir çok yeni güzel sesini, sanatçısını tanımış oldu. Katılan yarışmacı arkadaşlarımız yarışmadan sonra bir çok festival ve şenliklerde de birer Divriğili sanatçı olarak sahne almaya başladılar. Toplumumuza bu değerleri kazandırmanın gururunu yaşıyoruz.

» Köy Dernekleriyle ilişkilerinizi de soralım?

Köy dernekleriyle ilişkilerimiz mükemmel. Biz dernek olarak gücümüzü onlardan alıyoruz. Tüm kültürel, sosyal projelerimizi öncelikli olarak köy derneklerimizle paylaşıyoruz. Hep birlikte nasıl daha doğru ve daha güzel sonuçlandırırız diye toplantılar yapıyor, fikirler beyan ediyoruz. Yani tüm yapmış olduğumuz faaliyetlerimize hep birlikte hazırlanıyoruz. Birlikte olmanın ve bir olmanın kaçınılmaz sonucu olan başarıyı hep birlikte sağlıyoruz. Faaliyetlerimiz ve başarılarımızın arkasındaki gizli kahramanlar Köy Derneklerimizdir, köy dernek başkanları ve yönetim kurulu üyelerimizdir. Hepsine canı gönülden teşekkürlerimizi sunuyoruz.

» Yaz aylarında yönetim kurulu üyelerinizle birlikte Divriği'ye gidiyorsunuz. Divriği'yi nasıl buldunuz? Divriği'nin sorunları varmı? Bu sorunlar nasıl aşılmalı sizce?

Biz 2 yıldır Divriği Pilav Şenlimizi tamamladıktan sonra, Divriği'deki Köy Derneklerinin, demokratik kitle örgütlerinin düzenledikleri etkinliklere katılmak ve Divriğimizdeki sorunları yerinde tespit etmek adına yönetim kurulu olarak yaklaşık 15 günümüzü Divriği ve köylerde geçiriyoruz. Burada hem divriği'ye olan özlemimizi gideriyoruz, örgütlerimizin düzenledikleri faaliyetlere katılarak onlara destek oluruz, köylülerimizle Divriği'deki demokratik kitle örgütleri ile bir araya gelerek sorunları paylaşıyoruz ve çözüm noktalarında neler yapabiliriz konuşuyoruz.

» Derneğin yayın organı Divriği Harman Dergisi çıkmaya devam ediyor. Yayıncılık oldukça zor bir iş. Biraz bahsedermisiniz Divriği Harman

Dergisi Divriğililer için ne anlam ifade ediyor?

Divriği Harman Dergisi'yle gurbet ve sıla arasında güzel bir köprü kuruyoruz. Divriği dışında yaşayan Divriğililer Divriği'den, Divriği de yaşayan dostlarımızda biz gurbetkeli dostlarından ve derneğimizin faaliyetlerinden haberler alıyorlar. Kültürümüzle ve güncel konularla ilgili deneme, makale, şiir ve bir çok edebi yazıların içinde harmanlandığı dergimizin her sayısı birbirinden güzel ve birbirinden dolu. Ancak sizinde söylediğiniz gibi yayıncılık zor iş. Zorluğu derken dergimizin içeriği konusunda bir zorluk yaşamıyoruz. Emeklerine sağlık muhteşem bir yayın kurulumuz var. Buradan yayın kurulumuza saygı ve sevgilerimizi, teşekkürlerimizi sunuyoruz. Zorluk malumunuz maddi açıdan.

» Köylerarası Futbol Turnuvaları devam ediyor. Dünyada futbol ticari ve bağımlı bir sektör haline gelmişken, siz futbola nasıl bakıyorsunuz?

Maalesef futbol dediğiniz gibi ticari bir sektör haline gelmişken, biz Divriğililer için bir araya gelmek adına güzel bir vesile oluyor. Gençlerimiz tanışıp, kaynaşıyor. Büyükleğimiz sahada buluşup hasbihal ediyor. Turnuvarımız davul zurnamızla el ele halaylarımızla başlıyor, yürek yüreğe halaylarımızla bitiyor. Her turnuvarın tek bir gerçek galibi oluyor. O da DİVRİÇİ'miz, birliğimiz, beraberliğimiz, dostluğumuz.

» Buradan Divriğililere ve üyelerinize bir çağrınız varmı? Bu olarak neler söylemek istersiniz?

Ülkemizin içinde bulunduğu kargaşada ve insanların geleceklerinden endişe ettikleri bu günlerde birlik olmanın örgütlü olmanın değeri daha çok anlaşıyor. Ve şu günlerde belkide örgütlü olmamız gereken en önemli günler. Divriği Kültür Derneği çok büyük bir kurumdur. Çok güçlü bir örgütlülüktür. Bu örgütlülüğün içinde olsunlar derneklerine sahip çıksınlar güç versinler daha güçlü bir Divriği Derneği için projelerini sunsunlar. Son olarak Divriği Gazetesi'ne teşekkürlerimizi sunuyoruz. Sizlerde basın yolu ile Divriğililere hizmet ediyorsunuz, insanlarımızı bilgilendiriyorsunuz. Ayrıca belediye başkanlarımıza, köy derneklerimize, işadamlarımıza, sanatçılarımıza ve siyasetçilerimize derneğe verdiklere desteklerden dolayı teşekkür ediyoruz.

Adana: 0322
Ankara: 0312
Konya: 0332
Bursa: 0224
İstanbul1: 0212
İstanbul2: 0216
İzmir: 0232

444 0 410
Güvenilir Ortağınız

Balı güzel ama iğnesi ölüm

Arı sokmaları ölümlerle sonuçlanıyor. Divriği'nin Kozlu Köyü'nde arı sokması sonucu komaya giren Şehzade Çınar hastaneye zor kavuşturuldu. Yoğun bakıma alınan Çınar doktor müdahalesiyle hayata döndürüldü.

ARI DEHŞETİ

Divriği'nin Erikli Köyü'ne bağlı Kozlu Mezrası'nda çiftçilikle uğraşan Şehzade Çınar arı sokması sonucu komaya girdi. Komşularının ve çocuklarının müdahaleleri Şehzade Çınar'ı sakinleştirmeye yetmedi. Arabayla Divriği Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Şehzade Çınar yoğun bakım ünitesine alındı. Doktorların yoğun çabası sonucu hayata dönen Şehzade Çınar ölümün kıyısından döndü. Bir gün hastanede doktor gözetiminde kalan Çınar daha

Şehzade Çınar (Arı Mağdur)

sonra taburcu edildi.

DOKTOR RAPOR TUTTU
Divriği Devlet Hastanesi Doktorları Şehzade Çınar'a sokması raporu tuttular. Bu rapor Divriği Kaymakamlığına ulaştırıldı.

ARI SOKTU İKİ ÖLÜM

Üç yıl önce Höbek Köyü'nde Memet Sefer, Susuzlara bağlı İlçe Köyü'nde ise Fikri Işık arı sokması sonucu hayatını kaybetmişti.

Sivas Nuri Demirağ Havaalanı

Başbakan Erdoğan Divriği'nin su ve yol sorunlarını gidereceğinin sözünü verdi. Sivas Havaalanı'nın adı da Nuri Demirağ Havaalanı oldu.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Divriği'yi ziyaret etti. Erdoğan "Görmek farz oldu" dediği tarihi Ulu Camii ve Darüşşifası'nı ziyaret etti. Başbakan'a Divriği gezisi sırasında kızı Sümeyye Erdoğan, Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız, AKP İstanbul Milletvekili ve Divriği Nursuna Memecan ile Başbakanlık Müsteşarı Efkân Ala da eşlik etti. Divriği Ulu Camisi'nin dışındaki süslemeleri dikkatle incelerken, hayranlığını dile getirdi. Ulu Cami'nin çevresinde yapılan kamulaştırma çalışmaları hakkında Sivas Valisi Ali Kolat'tan bilgiler aldı. Ulu Cami'yle ilgili yıllarca ihmal edilip yapıldığını ifade eden Erdoğan, "Bazı müdahaleler olmadı değil, oldu ama bunlar yeterli değil. Şimdi bunun için bir ihale sürecine gireceğiz. Bu ihaleyle birlikte de tepeden tırnağa inşallah bu eserimizi yeniden kazanmak için bir gayretin içerisinde olacağız. Öyle zannediyorum ki 2011 programının içerisinde almak suretiyle bunu başlatırız. Etrafı çok doluydu bildiğiniz gibi etrafını boşalttık, ama

halen de burada tabii boşaltılması gereken yerler var. Bir de Divriği Kalesi'yle burayı bütünleştirmenin gerekli olduğuna inanıyoruz ki, Divriği bir çekim merkezi haline gelsin. Aynı zamanda Divriği'nin Erzincan'la, Divriği'nin Sivas'la olan ulaşımını da

daha da rahatlatacak çalışmaları da Ulaştırma Bakanlığımız ayrıca yapıyor. Zaten havaalanımız malum çok ideal bir konuma doğru geliyor. Onu da şöyle birkaç ay içerisinde son haliyle açılışını yapacağız. Dolayısıyla burası da artık ulaşım noktasında ciddi bir

sıkıntı yaşamayacak" diye konuştu. Ardından kendisini karşılamaya gelen ve cami yanında toplanan 2 bin dolayında Divriğiliye, Başbakanlık otobüsünden kısa bir konuşma yapan Erdoğan, "İstanbul'da Teknik Üniversite'nin Maden Fakültesinde değerli hocalarımızın Divriği Ulu Camiiyle ilgili bizlere bir brifing olmuşt ve o brifingde gördüklerim, dinlediklerim gerçekten beni ve arkadaşlarımı da şok etmişti. İnşallah ilk Sivas ziyaretimde Divriği'ye geleceğim demişim. Bugün Divriği'ye gerçekten böyle bir değeri asla paha biçilmez olan bir eserin ne hale getirildiğini, ihmallere maruz kalmış bir eserin ne hale getirildiğini gördüm. Tabii ki sorumluluğumuzun biraz daha arttığını gördük" dedi.

Erdoğan, Sivas havalanının da işler hale getirilerek modernleştirildiğini ve adının da Divriği'den yetişen ve havacılık konusunda hizmetleri bulunan Nuri Demirağ'ın adının verildiğini hatırlattı. Başbakan Erdoğan Divriği'nin su ve yol sorunlarının giderilmesi için ilgili bakanlıklara talimat vereceğini söyledi.

HİZMETİNİZDEYİZ.

ZAFER KUYUMCUSU

Zafer Mahallesi Bergama Sokak N0: 2
Yenibosna - İSTANBUL
Tel.: 0212 503 97 42 - Gsm: 0535 326 60 28

SERAF

HALI - MOBİLYA ve TEKSTİL TİC. LTD. ŞTİ.

BEKO MOBİLYA KOYUNLU HALI

Marmara Cad. Erenler 2 İş Merkezi No: 22/26 Avcılar -İST.
Tel: (0212) 509 04 84 - 509 38 38

İLK AŞK UNUTULMAZ

DİVRİĞİLİLERLE YOLCULUĞUMUZ SÜRÜYOR

YOL ARKADAŞLIĞI BAŞKA ŞEYE BENZEMEZ

DİVRİĞİ NAZAR:
İSTANBUL: 0212. 658 22 58 Divriği: 0346 418 27 27
SİVAS TUR
İSTANBUL: 0212. 658 08 21 Divriği: 0346. 418 24 27

*SADIK ÇELİK

sadik.celik.gorus@gmail.com

Türkiye'nin HES Gerçeği

24 Nisan 2010'da bu köşede Türkiye'nin HES Gerçeği başlıklı yazımızla son bir yıldır başta Doğu Karadeniz olmak üzere küçük dereler üzerine kurulan HES'leri gündeme taşımıştık. Aradan geçen üç ay içinde yenilenebilir enerji kaynaklarıyla ilgili tasarı mecliste hala bekletilirken; 2 Temmuz 2010'da nükleer enerji santrallerinin kurulması ve işletilmesi ile ilgili yasa tasarısı ne hikmetse, TBMM'den hemen apar topar geçmesi akıllarda soru işareti bıraktı. Öbür tarafta da doğal yaşamı yok edecek küçük dereler üzerine kurulan hidro elektrik santralleri izinleri de durmak bilmemektedir. Turizm Bakanı Günay'ın; "Hesler Karadeniz'i tahrip ediyor" açıklamasına; EPDK Başkanı Hasan Köktaş; HES'lerin çevreye tahribatının olabileceğini ifade ederken, bu yatırımlar sayesinde bölge halkına istihdam ve gelir yaratacağına dikkat çekmekte. Diğer tarafta da sivil toplum örgütleri, bilim insanları, halk, hatta zaman zaman Tarkan gibi doğaya duyarlı sanatçılarımızda konserlerinde "HES'lere Hayır" çağrılarında bulunmaktalar. Neredeyse her gün ülkenin farklı bir köşesinden -daha çok ta Doğu Karadeniz'den- HES'lere karşı çevre eylemi haberlerini gazete ve televizyonlar tek taraflı yayınlamakta. Bunlardan biri 7 Ağustos 2010'da 5 bakanın katılımıyla Rize'nin İkizdere ilçesinde yapılan Doğu Karadeniz Turizm Odaklı Kalkınma Planı 5'inci toplantı öncesi yöre halkı hidro elektrik santral (HES) tehdidi altındaki İkizdere vadisi boyunca santrallere tepki pankartları astı. Deneme üretimine geçmesiyle İkizdere'nin kurumasına yol açan Cevizlik HES'te, bakanların gelişinin öncesinde de kapaklar açılarak derenin su oranı artırılmaya çalışıldı. Kuruyan derenin eski halini almasına yöre halkı tarafından "Bakanlar geldi, kapaklar açıldı." pankartının açılmasına ve protestolara neden oldu. Bir başka renkli hes protestosu Loç Vadisi koruma platformu üyeleri tarafından gerçekleştirildi. Küre Dağları Milli park alanına giren Cide Loç vadisine yapılmak istenen hidro elektrik santralini davul zurna çalarak Taksim'de toplanıp protesto eden platform üyeleri, "Toprağını satanı biz beleşe veririz" dövizleri taşıyıp; "Siz yapın, biz yıkarız" sloganları attılar. Grup adına açıklama yapan Erdiñç Ay; HES faaliyetlerinin başlamasıyla ağaçların kesildiğini belirterek, "tapulu tarlalarımıza el konmak isteniyor" dedi. Ay sözlerini şöyle sürdürdü: "Loç Vadisi'nde bulunan dört köyün halkı gündür aralıksız olarak gece - gündüz, aç - susuz nöbet tutuyor. Biz burada, orada yaşananları fotoğrafların tanıklığında da muhteşem vadinin dün ile bu günü arasındaki farkı göstermek istiyoruz" diyerek açıklamalarda bulundu.

Türkiye'de yaklaşık 2000 civarında HES projesinden sadece 700'ü Karadeniz'de. Pekli bunlar, devletin ve ihaleyi alan şirketlerin söylediği gibi ülkeyi kalkındıracak, istihdam yaratacak, Türkiye'ye tahmin edildiği gibi yüksek gelir getirecek projeler mi? Enerji üretimi için HES olmazsa olmaz mı? TEMA konuya ilişkin raporunda: " projelerin inşaat çalışmalarında da işletmeye geçmesiyle de büyük istihdam yaratılacağı söylenen HES projelerinde; arazinin açılması ve inşaat aşamasında 50-60 kişi çalışmaktadır. İşletme aşamasında da 8-10 kişi. Kaldı ki inşaat ve işletme aşamasında çalışanlar için teknik ve kalifiye personel gerekmektedir. Bu personel de daha önce benzer projelerde çalışmış olan ve çoğunlukla dışarıdan gelecek kişilerdir." HES projelerine karşı çıkanlar, Orman ve Çevre Bakanı Veysel Eroğlu'nun söylediği gibi "vatan haini" mi yada "Karadeniz'deki HES gerçeklerinin farkında olmayan", kendisi de Rizeli olan Sayın Başbakan'ın dediği gibi; "çevreci tipler" mi bunlar? Gerçekten derelerin başında nöbet bekleyen horon çekerek tepkisini dile getiren, "Bizim hayatımız dere, elimizden almayın" diyen insanlar kimler? Sinop'tan, Senoz'a, Loç Vadisi'nden, Fındıklı'ya, Reşadiye'den, Taksim'e kadar sağcıyla, solcusuyla, dindarıyla... Karadenizlinin dalga dalga yayılan direnişlerinin nedeni ne? Bunları buluşturan ortak nokta ne? Bu soruların cevapları yapılması planlanan yaklaşık 2 bin hidro elektrik santralinin (HES) ekolojik dengeyi bozacak olması ve suların ticarileştirilerek el konulacak olmasıdır. Anayasamızın 56. maddesinde; "Herkes dengeli ve sağlıklı bir çevrede yaşama hakkına sahiptir" denmektedir. Bir çoğu mahkemelik olan HES'lerden sadece biri 11 Ağustos 2010'da Rize'nin İkizdere Vadisi'nde yapılan Cevizlik HES projesinin Rize idare mahkemesinde ve Danıştay'da davaların sürmesine karşın yargı yok sayılarak Başbakan Erdoğan tarafından açılışının yapılması adalet duygusunu zedeleyerek halkın vicdanında şüphelerin oluşmasına, mülkün temelinin sarsılmasına yol açmıştır...

ÖzBil boya

ersan boya

CASATI BOYA
doğru renk...

Nurtepe Mahallesi Sokullu Cad.
Kardeş Sk. No:2 Kağıthane/İstanbul
T: 0212 294 65 10 - 294 65 17
F: 0212 294 51 27
G: 0533 437 88 02
E: alikarayalcin@ozbilboya.com
W: www.ozbilboya.com

Ali KARAYALÇIN

Divriği

İMTİYAZ SAHİBİ VE SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Ticaret Limited Şirketi adına: Birsen Bayar UYGUN

Genel Yayın Yönetmeni: **Yahya Kemal BAYAR**
Yayın Koordinatörü: **Canan DUMAN**
Genel Müdür: **Özden UYGUN**

Haber Merkezi Müdürü: **Begüm ASLAN**
Görsel Tasarım: **Gülhan TAŞLI**
Reklam ve Satış Koordinatörü: **Saadet BAYAR - Hasret BAYAR**
Teknik Yönetmen: **Esengül ÇILDIR, Gamze ÖZÇELİK**

Ankara Temsilcisi:
Divriği Temsilcisi: Yusuf GÜLDALİ
Antalya:Temsilcisi: Kemal Küçükkoçkaya
Bodrum Temsilcisi: Ecevit GÜRSOY

Yazı Kurulu: •Rıza GÜRÜNLÜ, Şahin KÜÇÜK, Cafer ÇELİK, Mustafa ÖZKER, İsmail ASLI, Mahmut ŞENGÜL, İsmail ÇINAR, Müslüm DOĞAN, Hidir ÇAM, Nilüfer MURATOĞLU, Muharrem YAĞBASAN, Mustafa TARAÇCI, Esat KORKMAZ, Sadık ÇELİK.
Yayın Danışma Kurulu: • **Divriği:** Muharrem YAĞBASAN, Metin ŞİMŞEK, Satılmış KILIÇ, Ali GENÇDALI • **İstanbul:** Beyzade ÖZKAHRAMAN, Zeynel ASLI, Yunus ÖZTEPE, Hasan YILMAZTÜRK, Hüseyin ŞAHİN, Ali ÖZMEN, Orhan ÖZDEMİR, Hüseyin GÜZELYILMAZ, Hasan GÜRSOY, Murtaza YILDIRIM Ali Rıza DÜMAN, Musa ÇULHA, Hüseyin ETLİK, İbrahim CANONDE
Ankara : Şahin KÜÇÜK, Muharrem HÖBEK, Cemal KARAHALİL, Arif A. ATAY, Haydar YILMAZ, Hasan DOĞAN, Necati YILMAZ, Kemal DOĞAN, Müslüm DOĞAN, Mustafa ÇINAR, Enver KÖSEER
İzmir : Yusuf METİN, Aziz ÇINAR
Antalya: İlyas Şimşek, Kemal KÜÇÜKKOÇKAYA •**Bodrum:** Hidir ÇAM, Ecevit GÜRSOY •**Çorlu:** Zeki Yıldız •**Altınoluk:** Erzade YAKAR

YÖNETİM YERİ: Renk Ajans Basım Yayın Hizmetleri Tic. Ltd. Şti: Nakilbent Sok. No: 41/1 Sultanahmet/İST. Tel: (0212) 458 82 16 - 516 29 84
Fax: (0212) 516 29 84 WEB ADRESİ: www.divrigi.com.tr **E-mail: divrigi@divrigi.com.tr**
BASKI: Murat Ofset Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti. Davutpaşa Cad. emintaş Davutpaşa Sitesi No: 103/272 Topkapı/İst. Tel: 0212.567 52 24

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın Gazetemiz basın ve yayın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

MUHARREM YAĞBASAN

muharrem.yagbasan@gmail.com

Türkiye’de Yargısız İnfazlar

İnsan hak ve özgürlüklerine dayalı evrensel değerlerin uygulandığı devlet düzeninde yargısız, sorgusuz, sualsiz ceza verilemez. Ancak Türkiye topraklarında hangi rejim olursa olsun ezelden beri yargısız infazlar süregelenmiştir. Bu da devletin vatandaşına güvenmediği ve onları potansiyel suçlu olarak gördüğü anlamına gelmektedir. Örneğin Osmanlı İmparatorluğu’nda padişahlar vezirlerine bile güvenmez arkasına hafiye takardı.O zamanlar bile hoş gitmeyen bu hadiseler karşısında hak arama söz konusu değildi, şikâyet mercii yoktu. Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan ve çok partili parlamenter hayat geçtikten sonra da yargısız infazlar, gözaltında kayıplar, işkenceler sona ermedi. Varolan yönetimin haksızlıklarına ve kötü uygulamalarına yasalar çerçevesinde bile karşı çıkmak, bireysel olarak dile getirmek suç haline gelmiştir. Yani Osmanlı İmparatorluğu’ndaki hafiyelik sistemi bir nevi Türkiye Cumhuriyeti’nde kurumsal olarak devam etmiştir. İnsanlar düşüncelerinden dolayı işlenmiş ve vatan haini olarak ilan edilmiştir. Türk, sünni, erkek ve tutucu isen ülkede rahat rahat dolaşabilirsiniz, peki ya değilsen? Size şahsi deneyimlerimden, karşılaştığım işlenmelereden bahsetmek istiyorum. Memuriyet hayatına başladıktan birkaç yıl sonra haksız uygulamaları dile getirdiğimiz ve karşı çıktığımız için birkaç kişi sürgüne uğradık. Sürüldüğümüz müesseselerde bize baskı uygulandı ve yıldıma politikası izlendi. Görevlerimiz tanımlanmadı, idari ve yasal izinlerimiz verilmedi. Hastalanıp müessesesinin doktoruna gittiğimizde doktor sümenin altını kaldırdı ve listede adımızı gördü. Ardından bize rapor veremeyeceğini söyledi ve idarenin bizimle neden bu kadar uğraştığını sordu. Ben de dosyamızda 3K olduğunu söyledim. Doktor Kara Kuvvetleri Komutanlığı mı diye sordu, biz güldük tabii ; çünkü bu anlama gelseydi, çok daha farklı yerlerde olabilirdik. 3K’nın Komünist, Kürt, Kızılbaş anlamına geldiğini ve bu yüzden bizimle uğraşıldığını ifade ettik. Bizimle ilgili görevi geri dönmek üzere Danıştay kararları uygulanmadı. Bu ve bunun gibi uygulamalar dosyamızdaki kara (!) leke yüzünden uygulanmaya devam etti. Devletteki memuriyetimin sona ermesinden sonra Belediye Başkanlığı görevine geldim. Görev sırasında da birçok sıkıntı çekildi. İdareciler yansız görev yapmıyordu. Siyasi görüşünü veya inancını işine yansıtıyordu. Atanan kişiler de iktidarın adamları olduğu için üzerimizde direk bir baskı kurulmaya çalışılıyordu.

Memuriyet hayatında işleme olayları yaşanırken belediye görevinde de 1984 sonrası yıllarda PKK yurdun birçok bölgesinde eylemler yapmaya başladı. Belediye Başkanlığı’nın 3. döneminde askeriye ve iktidar tarafından PKK yanlısı gibi suçlandık. Birçok bombalama ve öldürülme tehditleri aldık. Bir gün sekreteri ve yazı işleri müdürü ellerinde bir zarfla yanıma geldiler. Yüzlerinde üzgün ve korkmuş bir ifade vardı. Merak edip sordum, bir zarf gösterdiler. Zarfın üzerinde "Divriği Belediye Başkanı, Divriği Belediye Başkanlığı'na" yazdığı için acıp okumuşlar, özel bir mektup olduğunu anlamamışlar. Mektup şöyle başlıyordu:

“Çok şerefiz adi Türk Piçleri Divriği (TİBRİNK) halkı ve onların şerefsiz kahpe evladi Belediye Başkanı; bu mektup PKK olarak sizlere çok keskin ve sert bir talimatımızdır.”

Başlangıcından anlaşıldığı gibi mektup sonuna kadar küfür ve tehditlerle devam ediyor. 10 gün içinde Divriği’yi ailemle birlikte terk etmem gerektiği talimatını veriyor. Mektubun yazılma biçimi oldukça acemi ve bir PKK’lının yazamayacağı cinsten. Ermeni asıllı bir Kürt olduğunu iddia eden bu kimsenin ya da kimselerin yazdıklarına haliyle inanmadım. Fakat çok sıkıntılı zamanlar yaşadığımız için bu mektubu kimseyle paylaşmadım. Ailem tedirgin olmasın diye onlara duymadım. Görevden ayrıldıktan on yıl sonra bu mektubu onlarla paylaştım. Mektubun aslı orijinal şekliyle saklanmaktadır. İlerki sayılarda gazeteye yayımlanması için vereceğim. Değerlendirmeyi de okuyucuya bırakıyorum. Netice olarak o zaman 5 Mayıs 1995’de aldığım mektup her ne kadar PKK tarafından gönderildiği yazılı ise de o zaman bazı resmi güçler bile benim PKK yanlısı olduğum iddiasını fısıltı gazetesi ile etrafa yayıyorlardı. O nedenle güvenemediğim için resmîyetle işleme koymadım. Çünkü gönderiliş amacı ve neticesinin ne olacağı net değildi. Bugün görüyoruz ki devletin en güvenilir diye bilinen istihbarat birimlerinde havali suçlama, suç yaratma ve bundan dolayı gözaltılar bir iki yıl sonra bile mahkeme huzuruna çıkamama ile karşı karşıya kalmaktadır. Hatta zan altında kalanlardan bazıları intiharla hayatlarına son vermekte ve/veya strese girerek hastalanıp ölmektedirler. Bu davranışlar da gözaltında işkence ve yargısız infazın farklı bir şekli mi diye düşünüyor insan. O günler Sivas genelinde öldürülecek 3 kişiden biri Divriği Belediye Başkanı olacak gibi haberler geliyordu. Bugün acaba diyorum, mektup ve söylentilerle yargısız infaz yapmayı mı amaçlıyorlardı? Türkiye’de herşey mümkün.

Türkiye’nin tek HAYIR’cı Camisi

Mursal Köyü’ne yapılan cami’de 30 yıldır ne ezan okunuyor ne de namaz kılınıyor. 12 Eylül Darbesi’nin hemen ertesinde yapılan cami yıllardır kilitli duruyor. Köyde kesilen kurban yemeklerinin haricinde cami kapısı kapalı. Köylüler yazın güneşten korunmak için caminin duvarının dibinde geçmiş günleri yad ediyorlar.

Divriği’den birkaç arkadaşla Mursal Köyü’ne doğru yola çıktığımda görecekleme tahmin edemezdim. Divriği’yi çıktuktan sonra Odur Köyü’nün hemen altından Mursal Tabelasını takip ederek yola devam ettik. Şoförümüz, biraz yavaş gidiyordu. Bunun nedenini sorduğumda, buralarda zaman zaman Jandarma araması oluyor, onun için yavaş gidiyorum dedi. PENTA HES Binasına yaklaştığımızda, Divriği’nin içme suyunun drenajlarının yanından geçtiğimizi söyledi bir arkadaş. Ben de bir bakalım bu drenajlara, içme suyumuz nasıl ve nereden geliyor diye merak ettim. Baktım ama Drenaj denen şey nedir diye birşey göremedim.15 yıl önce yapılan drenajdan eser kalmamış. Sular seller drenajleri mille tamamen doldurmuş. Dereden akan su da doğrudan Divriği’nin evlerine akmaya başlamış. Sizin anlayacağınız dereden akan suyu evlerimizde kullanıyormuşuz da farkında değilmişiz.

Biraz daha ileride Vazıldan Kömür İşletmeleri var. Çok zengin kömür yatakları yokmuş ama yine de çalışanlar var. Mursal, Vazıldan, Ürük, Bahtiyar, Gökçebel gibi pekçok köyün derelerinin birleştiği yere HES Göleti yapılmış. Bu HES Göleti’nde biriktirilen su aşağıdaki Penta HES’i besliyor. Borularla dere yatağından çekilen su toprağın altına gömülerek taşınıyor santrale. Dere yatağına yok denecek kadar bir su bırakılmış. O da borulara sığmayan suyun arta kalanı desek abartmış olmayız. Su pislik içerisinde. Yukarıdaki köylerin kanalizasyonları suyu çok kirletmiş. Suyun kirliliğini ilk bakışta görmek mümkün. Bir arkadaş Divriği’nin içme suyunun bir kısmının bu sudan alındığını söyledi. Bu su üzerinde de herhangi bir arıtmaya rastlamak mümkün değil. Demek

ki bu pis su da diğeri gibi hiç bir ıslah görmeden musluklarımıza geliyor. Divriği Devlet Hastanesine su’dan sebeplerle başvuran hastaların gerekçeleri de burada ortaya çıkıyor haliyle. Tekrar yolumuza devam ediyoruz. **SOLCULARIN CAMİSİ** Mursal büyük bir köy. Zamanında Nahiye’lik yapmış. 3 Mahallesi var. Eski yerleşim alanları biraz daha büyüyerek köy genişlemiş. Köyün içerisinden biraz gittikten sonra, çatısında hopörleri bulunan bir binanın duvarında gölgelenen 10- 15 kişiyi gördük. Yanlarına gittik. Yanımızdaki arkadaş, burası köyün camisi dedi. Ben, şaka yapıyor sandım ama biraz sonra bu binanın gerçekten bir cami olduğunu öğrendim. Cami’nin duvarlarına CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu’nun Referandumda HAYIR afişleri asılmış. 80 bin caminin bulunduğu Türkiye’de CHP’nin afişlerinin asıldığı başka bir cami var mıdır diyerek kendi aramızda şakaşmayı ihmal etmiyoruz.12

Eylül günlerinde Alevi Köylerine cami yaptırma furyasından Mursal Köyü de nasibini almış. Zamanın Sivas Valisi Lütfü Tuncer bu caminin yapılmasına destek olmuş. Diyanet İşleri Başkanlığı birkaç defa Müftü yollamış ama Alevi Köyü diye müftü köyde durmamış. O günden bu güne camide ne ezan okunmuş ne de namaz kılınmış. Neden namaz kılmadınız diye soruyoruz Ahmet Amcaya, Allaha çok şükür içerisinde namaz kılmak bize kismet olmadı diyerek cevaplıyor sorumluyu. Bu söz üzerine etrafımızda bulunanlar kahkaha atıyorlar. Konuşma arasında caminin yapım hikayesini anlatırken Ahmet Amca, Türkes’ten korktuk da bu cami’ye ses çıkaramadık sözünü söylüyor. Hasan Amca söze giriyor, olsun nasıl olsa namaz kılan yok, Köy Odası olarak ne güzel kullanıyoruz fena mı, sözünü söylüyor. Biz Mursal’dan ayrılırken cami duvarının gölgesindeki kalabalık iyice çoğalmıştı.

Haber:Yahya Kemal Bayar

Hayal ettiklerinizi, yaşadıklarınızı, hikayelerinizi, şiirlerinizi, araştırmalarınızı, gezilerinizi...

YAZAR MISINIZ?

Şimdi tüm bu değerli yazılarınızın, bir kitap haline gelmesi ve raflarda yerini alması mümkün.

AYRIM
YAYINLARI

Detaylı Bilgi için: Tel: (0212) 516 4868 E-mail: info@ayrimyayinlari.com www.ayrimyayinlari.com

BAŞARI OTOMOTİV

Hüseyin YILMAZ

BRS

Otomotiv sektöründe 25 yıldır hizmet vermekte olan firmamız bütün araç gruplarının ön takımlarının imalatını ve toptan satışını yapmaktadır.

BAŞARI OTOMOTİV YEDEK PARÇA SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ

İkitelli Org. San. Böl. Sefaköy San. Sitesi 13. Blok No: 14 Başakşehir / İST.
Tel: 0212. 671 11 83 • Gsm: 0532 657 46 88 • e-mail: huseyin1907@yahoo.com